

ΧΗΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ
— ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ —

Διοικητική Ἐπιτροπή: Ι. Ν. Ζαγανάρης, Ι. Δ. Κανδήλης, Α. Δ. Σαραντίτης, Ν. Σ. Καρνής

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Κ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

1864 — 1936

Υἱὸς σταφιδοπαραγωγῶ, ἀπὸ τὸ Ζευγολατιὸ τοῦ Αἰγίου, γεννηθεὶς τὴν 4ην Μαρτίου 1864 καὶ διελθὼν εἰς τὴν γενέτειράν του τὰ παιδικὰ του χρόνια, ἤκουσε τὰς γυμνασιακάς του σπουδὰς εἰς τὸ Αἶγιον καὶ βραδύτερον ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας, τὸ 1882, διὰ ν' ἀκολουθήσῃ ἀνωτέρας σπουδὰς. Τὸ πρῶτον ἐφοίτησεν ἐπὶ διείαν εἰς τὴν Ἰατρικὴν Σχολὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. Εἰς Ἑλβετίαν ὅμως, ὅπου μετέβη κατόπιν πρὸς συνέχισιν τῶν σπουδῶν του, ἐγκατέλειπε τὴν Ἰατρικὴν καὶ ἐπεδόθη εἰς τὴν σπουδὴν τῆς Χημείας, ἐγγραφεὶς εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον τῆς Ζυρίχης, ὅπου ἐδίδασκε τότε πλείας διασήμεων καθηγητῶν μετὰξὺ τῶν ὁποίων οἱ V. Meyer, Lunge, Treadwell καὶ Hantzsch.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν σπουδῶν του εἰς Ζυρίχην συνεδέθη μετὰ τῶν σπουδαζόντων ἐπίσης κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην κ. κ. Λεωνίδα Ἀραπίδη, Ἀλεξάνδρου Ζαχαρίου, Λυσάνδρου Χαριλάου καὶ τοῦ ἀειμνήστου Λεοντίου Οἰκονομίδη. Ἐκ τούτων, μετὰ τὴν εἰς τὴν Πατρίδα παλιννόστησιν, συνεπήχθη ἡ πρωτοπόρος ὁμάς τῶν τεχνικῶν, ἡ ὁποία, μετὸν Νικόλαον Κανελλόπουλον ἐπὶ κεφαλῆς, ἐπραγματοποίησε τὸ βασικώτερα τεχνικὰ ἔργα εἰς τὸν τόπον.

Ἀποφοιτήσας μετὰ λαμπρὰς σπουδὰς ἐκ Ζυρίχης, ἐπανέκαμψεν εἰς Ἑλλάδα, ἔχων ὅμως ἀπόφασιν ν' ἀφιερωθῇ εἰς τὴν βιομηχανίαν ἀνεχώρησεν ἐκ νέου εἰς Μασσαλίαν, ὅπου εἰργάσθη ἐπὶ διείαν πρὸς πρακτικὴν ἐξάσκησιν εἰς τὰ

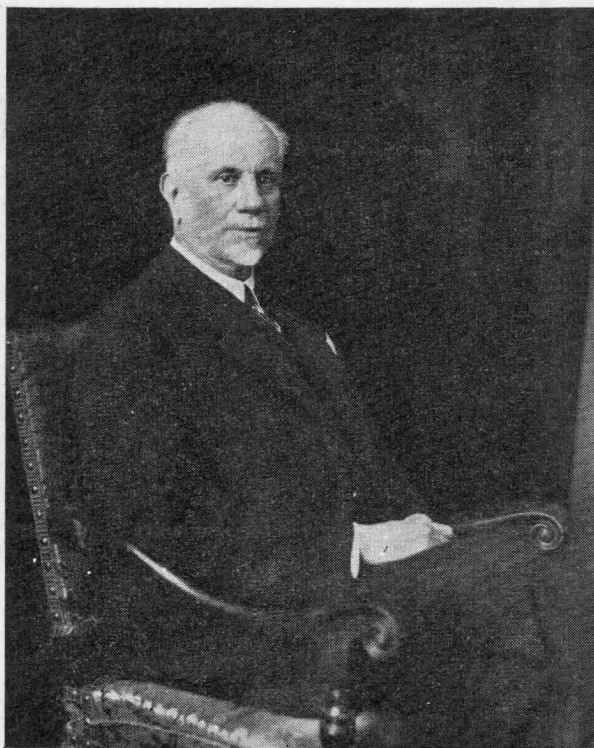
ἐν Estaque ἐργοστάσια τῆς μεγάλης βιομηχανίας Χημικῶν Προϊόντων.

Τὸ 1892 λαμβάνει μετὰ τοῦ Λυσάνδρου Χαριλάου τὴν κατοχὴν τοῦ ἐν Ἐλευσίνι ἐργοστασίου ἐλαιουργίας καὶ σαπωνοποιίας Χαριλάου καὶ Ράλλη, τὸ ὁποῖον ἀναδιοργανώνει, διὰ νὰ τὸ καταστήσῃ ταχέως τὸ οἰκονομικὸν ὄχυρόν, ἀπὸ τοῦ ὁποῦ θὰ ἐκπορευθοῦν βραδύτερον ὅλαι αἱ δημιουργικαὶ του ἐξορμήσεις.

Τὸ 1898 ἡ ἀμπελοურγία τῆς Ἑλλάδος ἀντιμετωπίζει ὀξυτάτην κρίσιν. Ὁ Νικόλαος Κανελλόπουλος αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην ν' ἀντιδράσῃ. Μετὰ τοῦ κ. Ἐπ. Χαριλάου συνιστᾷ τὴν Οἰνοποιητικὴν Ἐταιρίαν «Ε. Χαριλάος», ἣτις θὰ ἐξελιχθῇ βραδύτερον εἰς τὴν ρωμαλέαν ἐπιχείρησιν τῆς Ἀνωνύμου Ἐταιρίας Οἴνων καὶ Οἰνοπνευμάτων. Ἐν συνεχείᾳ τὸ 1902, μετὰ τῶν κ. κ. Ἀνδρέου Χατζή

κυριάκου καὶ Ἀλ. Ζαχαρίου, ἰδρύει τὴν βιομηχανίαν τσιμέντων Ἐλευσίνος, τῆς ὁποίας τὴν διεύθυνσιν ἀναλαμβάνει τὸ 1906 ἐξ ὀλοκλήρου, μετατρέψας αὐτὴν εἰς τὴν ὑπὸ τὴν νῦν ἐπωνυμίαν Ἀνώνυμον Ἐταιρίαν Τσιμέντων «Ὁ Τιτάν».

Τὸ 1909, ἐν συνεργασίᾳ μετ' ἄλλων βιομηχάνων καὶ ἐπιστημόνων, συνιστᾷ τὴν ἀγγειοπλαστικὴν ἐπιχείρησιν ὁ «Κεραμεικός», τῆς ὁποίας, μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν ἄλλων συνεταιρῶν, συνεχίζει τὸ ἔργον ὡς μοναδικὸς σχεδὸν μέτοχος, ἀντιμετωπίζων ὅλας τὰς θυσίας καὶ ὄλους τοὺς κινδύνους, διὰ νὰ τὴν ἀναβιβάσῃ ἐν τέλει εἰς τὴν σημερινὴν περιωπὴν.

Κατεχόμενος ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμόν τῆς δράσεως, ἀντιπαλαίων καὶ κατανικῶν δι' ἐπιτυχῶν συνδυασμῶν τὰς τεχνικὰς δυσχερείας, τῶν ὁποίων τὴν ἔκτασιν ὅσοι δὲν ἔζησαν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τῆς οἰκονομικῆς στενότητος καὶ τῆς τεχνικῆς ἐνδείας εἶναι ἀδύνατον νὰ συλλάβουν πλήρως, δὲν παύει νὰ θωπεύῃ τὸ ὄνειρον μιᾶς μεγάλης βιομηχανικῆς δημιουργίας, εὐρείας καὶ συνθέτου θεμελιώσεως, τῆς ὁποίας τὸ σχέδιον, ἤδη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν εἰργάζετο εἰς Hstaque, εἶχε συλλάβει ἢ νεανική του φαντασία.

Εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σχεδίου αὐτοῦ τῶν νεανικῶν του χρόνων ἐπανέρχεται ὑπερῶριμος πλέον ἀνὴρ, τὸ 1909. Ἡ ἀφετηριακὴ του ἰδέα εἶναι ἀφ' ἑνὸς νὰ δώσῃ τὴν ἀρραγὴ τῆς θεμελιώσιν εἰς τὴν χημικὴν βιομηχανίαν τῆς χώρας καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ ὀπλίσῃ τὴν γεωργίαν τῆς Ἑλλάδος μὲ τὰ τεχνικὰ καὶ βιομηχανικὰ ἐφόδια, τὰ ὁποῖα θὰ τῆς ἐπιτρέψουν νὰ ὑπερνικήσῃ τὸν μακραίωνα μαρασμόν, νὰ συγχρονισθῇ καὶ νὰ προοδεύσῃ. Ἀνεγείρων τὰς πρώτας μικρὰς ἐγκαταστάσεις παραγωγῆς θεικοῦ ὀξέος καὶ φωσφορικῶν λιπασμάτων εἰς τὴν Δραπετσῶνα, εἶχε σαφῆ τὴν ἐπίγνωσιν ὅτι θεμελιώνει ἔργον μὲ ἀπεριορίστους δυνατότητας ἀναπτύξεως. Ὄντως δέ, ταχύτατα, ὁ κλάδος τῶν ὀξέων πλουτίζεται δι' ἐγκαταστάσεων ὑδροχλωρικοῦ καὶ νιτρικοῦ. Συγχρόνως αἱ ἀνάγκαι συσκευασίας καὶ ἐμπορίας τῶν ὀξέων καθιστοῦν ἀπαραίτητον τὴν δημιουργίαν εἰδικοῦ κλιβάνου παραγωγῆς δαμιζανῶν καὶ οὕτω γίνεται ἡ ἀπαρχὴ τῆς δημιουργίας τοῦ ὑαλοουργικοῦ κλάδου τῆς ἐπιχειρήσεως, ὁ ὁποῖος, κατόπιν συντόνου προσπαθείας ἐτῶν, ἀναπτύσσεται εἰς πρότυπον βιομηχανίαν, ἐκ τῶν πληρεστέρων καὶ τῶν πλέον συγχρονισμένων ἐν Εὐρώπῃ εἰς τὸ εἶδός της.

Τὸ ἔργον τῆς διαδόσεως τῆς χρήσεως τοῦ χημικοῦ λιπάσματος, ἀγνώστου τότε εἰς τὴν Ἑλλάδα, δημιουργεῖ τὴν ἀνάγκην τῆς λειτουργίας εἰδικῆς ὑπηρεσίας προπαγάνδας καὶ διαδόσεως τῶν νέων γεωργικῶν μεθόδων. Διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην ὁ Νικόλαος Κανελλόπουλος ἐκλέγει τοὺς καταλλήλους συνεργάτας οἵτινες τὸν βοηθοῦν μεγάλως εἰς τὴν προσπάθειάν του διὰ νὰ φθάσῶμεν ἐν τέλει εἰς τὸ εἰδικῶς ὠργανωμένον τμήμα γεωργικῶν ἐρευνῶν καὶ ἐφαρμογῶν τῆς ἐταιρείας, μὲ τὸ πλήρες ἐπιτελεῖον του ἐκ χημικῶν, γεωπόνων, ἑδαφολόγων, μικροβιολόγων καὶ ἐντομολόγων.

Ἡ ἄμεσος μετὰ τῆς ὑπαίθρου ἐπαφῆ ἀποκαλύπτει νέας ἀνάγκας, ἡ θεραπεία τῶν ὁποίων δημιουργεῖ νέας φροντίδας. Οὕτω δημιουργεῖται τὸ τμήμα τῶν γεωργικῶν φαρμάκων, μὲ σκοπὸν τὴν παρασκευὴν τῶν μέσων καταπολεμήσεως τῶν παθήσεων τῶν καλλιεργείων, μὲ γνώμονα τὴν ἐγχωρίαν πείραν καὶ τὰς ἰδιαζούσας τοπικὰς συνθήκας καὶ ἀνάγκας. Ἀπορροφημένος ἀπὸ τὸ πάθος τῶν ἔργων ἀπὸ τὸ ὁποῖον κατείχετο, εἶχε πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν ὄχι μόνον

τὴν δυναμικὴν προοπτικὴν τῶν ἔργων του, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀνωτέρους σκοποὺς, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὁποίων ἔτασσε ταῦτα. Χωρὶς δὲ νὰ παύῃ νὰ μένῃ ὁ ἀνεπίληπτος διαχειριστὴς τῶν ἐταιρικῶν συμφερόντων, ἐγνώριζε πάντοτε νὰ θέτῃ ὑπεράνω αὐτῶν τὸ συμφέρον τῆς Κοινωνίας καὶ γενικώτερον τοῦ Ἔθνους, διότι βαθύτατα ἐπίστευεν ὅτι μόνον εἰς τὸ πλαίσιον μιᾶς καθολικωτέρας ἀκμῆς εἶναι δυνατόν νὰ προάγῃται καὶ νὰ εὐοδοῦνται καὶ τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν ἀτόμων τὰ συμφέροντα. Διὰ τοῦτο, ἰδρύων ἐργοστάσιον παραγωγῆς ὑπερφωσφορικοῦ, δὲν ἐσκέφθη οὔτε ἐνήργησεν ὡς βιομηχανος ὑπὲρ τοῦ προϊόντος του, ἀλλὰ, θέτων τῆς γεωργίας τὸ συμφέρον ὑπεράνω τοῦ περιωρισμένου συμφέροντος τῆς βιομηχανίας του, εἰργάσθη ἀπ' ἀρχῆς διὰ τὴν διάδοσιν τῆς πλήρους λιπάνσεως.

Ἡ πρώτη ἐγκατάστασις παραγωγῆς θεικοῦ ὀξέος τῆς Δραπετσῶνας ἐλειτούργησε μὲ τὸ σύστημα τῶν μολυβδίνων θαλάμων· μετὰ τὸν πόλεμον ὅμως ἡ αὔξησις τῆς ζήτησεως τοῦ προϊόντος, λόγῳ τῆς ραγδαίας ἀναπτύξεως τῶν χημικῶν βιομηχανιῶν ἐν τῇ Χώρᾳ, κατέστησεν αἰσθητὴν τὴν ἀνάγκην ἀνανασσεως καὶ ἐπεκτάσεως τῶν πρώτων ἐγκαταστάσεων. Διὰ τὴν ἀνανάευσιν αὐτὴν ἐξέλεξε τὸ σύστημα πύργων τοῦ Petersen. Ἡ ἀνέγερσις ἐγένετο τὸ 1928, μολοντί δὲ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν ἐλειτούργουν εἰς ὅλον τὸν κόσμον εἰμὴ τρεῖς μόνον ἐγκαταστάσεις τοῦ νέου αὐτοῦ συστήματος, ὁ Νικόλαος Κανελλόπουλος ὄχι μόνον δὲν ἐδίστασε νὰ τὸ προτιμήσῃ, ἀλλὰ, διὰ ν' ἀναγκάσῃ τοὺς τεχνικοὺς συνεργάτας του νὰ προσοικειωθοῦν τὴν ἰδέαν ὅτι ὁπωσδήποτε ἔπρεπε νὰ ἐφαρμόσουν τὸ νέον σύστημα, διέταξε, πρὶν ἀκόμη περατωθῇ τοῦτο τελείως καὶ λειτουργήσῃ, τὴν καταστροφὴν τῶν παλαιῶν ἐγκαταστάσεων ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχῃ δυνατότης ὑποχωρήσεως.

Τὸ 1933 προβαίνει εἰς τὴν ἀνέγερσιν ἐγκαταστάσεων παραγωγῆς πυκνῶν ὑπερφωσφορικῶν, φωσφορικῆς καὶ διφωσφορικῆς ἀμμωνίας, συστήματος Dorr. Δύο ὑπῆρξαν οἱ σκοποί, εἰς τὴν θεραπείαν τῶν ὁποίων ἀπέβλεψε διὰ τοῦ νέου τούτου ἔργου καὶ διὰ τὸ ὁποῖον διετέθησαν πλέον τῶν 80 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Ἡ ἐλάττωσις τοῦ κόστους τῆς λιπάνσεως γενικῶς διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῶν δαπανῶν συσκευασίας καὶ μεταφορῶν καὶ ἡ ἐπέκτασις της εἰς τὰς ὄρεινὰς καὶ ἀπομεμακρυσμένας ἐπαρχίας τῆς Χώρας, ὅπου ἡ δυσανάλογος ἐπιβάρυνσις τῶν μεταφορικῶν καθίστα οἰκονομικῶς ἀσύμφορον τὴν λίπανσιν.

Ἡ καθαρῶς βιομηχανικὴ σκέψις τῆς ἀποκτήσεως ἰδίων πηγῶν πρώτης ὕλης ὑπῆρξεν ἡ ἀφετηρία τῆς ἐξαγορᾶς τῶν μεταλλείων πυρίτου τῆς Κασσάνδρας, εἰς τὰ ὁποῖα προσετέθησαν τὰ μεταλλεῖα Ἑρμιόνης. Ἡ ἰδία σκέψις ἐνέπνευσε καὶ τὰς ἐρευνητικὰς ἐν Κύπρῳ ἐργα-

σίας. Ούτως ό μεταλλευτικός κλάδος απέβη έκ τών δυναμικότερων τής όλης έπιχειρήσεως.

Τό τόσον θεμελιώδες, διά τήν ασφάλειαν τών βιομηχανικών τής Χώρας πραγματοποιήσεων, πρόβλημα τής καυσίμου ύλης τόν άπησχόλησεν έπίσης ζωηρότατα. Κατ' έπανάληψιν, μή φειδόμενος δαπανών, έπελήφθη τής ύποθέσεως του έξευγενισμού του λιγνίτου. Ήδη αί σχετικά έργασία συνεχίζονται εις ειδικήν έγκατάστασιν, λειτουργούσαν εις τά έργοστάσια τής Έταιρίας Λιπασμάτων, όπου έπίσης εκτελούνται δοκιμαί εκμεταλλεύσεως τών σιδηρούχων ύπολειμμάτων του πυρίτου.

Ό θάνατος άποτόμως και άνελπίστως διέκοψε τήν 27ην Αύγουστου 1936 τό νήμα τής πλουσίας, τής άνεξαντλήτου εις δημιουργικάς συλλήψεις και ώραιότερας πραγματοποιήσεις ζωής του. Ό όξύτατα συλλαμβάνων και ταχύτατα πραγματοποιιών νοός του δέν έπαυσε μέχρι τελευταίας πνοής νά λειτουργή διαυγέστατα και νά έπισημαίνη τούς άμέσως έπομένους σταθμούς τής βιομηχανικής και τής παραγωγικής έν γένει τής Χώρας εξέλιξεως. Ζών έπρόφθασε νά θεμελιώση τό Ίνστι. τουτον Χημικών και Γεωργικών Έρευνών παρά τή Έταιρία Λιπασμάτων, τό όποιον, πρós τιμήν του άνδρός, άποφάσει του Δ. Συμβουλίου τής έπιχειρήσεως εκοσμήθη με τό όνομά του.

Άπομένουν άπραγματοποίητα, έν σχεδίω,

έργα θεμελιακής σημασίας, ως αί βιομηχανία συνθετικού άζώτου, σόδας και σιδήρου, διά τής πραγματοποιήσεως τών όποίων ώνειρεύετο νά ολοκληρώση και στερεώση τόν βιομηχανικόν τής Χώρας όπλισμόν άνευ τής έπιτευξεως τούτων, έφρόνει ότι αί βιομηχανικάί μας πρόοδοι έστηρίζοντο «σε γυάλινα πόδια». Είς τούς διαδόχους και συνεχιστάς του έργου του κληροδοτείται τό βάρος και ή τιμή αύτης τής ολοκληρώσεως.

Ό Νικόλαος Κανελλόπουλος άποτελεί τόν άντιπροσωπευτικώτερον τύπον του άνδρός όστις προικισθείς ύπό τής φύσεως με έξαιρετικήν διάνοιαν τήν έχρησιμοποίησε διά τής έπιστήμης, εις τήν όποιαν άληθώς έμορφώθη, πρós μίαν όντως έθνωφελή και άκαταπόνητον δρᾶσιν. Έξέλεξε τήν παραγωγικώτεραν τών έπιστημών, τήν χημείαν, τήν ήγάπησε μετά πάθους και μετά ίερᾶς πίστεως, χρησιμοποιών αύτήν ως όπλον εις τās ποικίλας κατευθύνσεις τής δράσεώς του, έφθασεν ώστε νά έξελιχθῆ, διά μέσου συνεχών έπιτυχιών, εις τόν κολοσσόν τής έλληνικής βιομηχανίας.

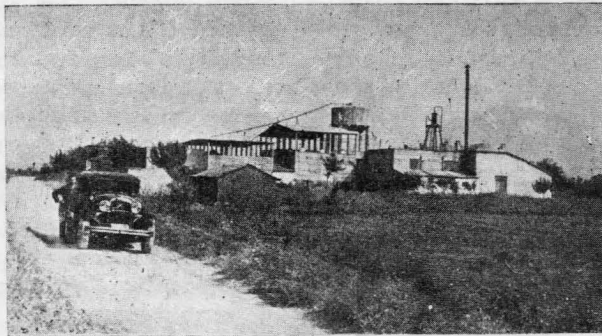
Έάν ή έλληνική βιομηχανία σεμνύνεται διά τόν έμπνευσμένον πρωτοπόρον και μεγάλον όδηγητήν τής, ή έπιστήμη τής Χημείας εΐναι ύπερήφανος διότι έν τῷ προσώπῳ του Νικολάου Κανελλοπούλου άποδεικνύει τήν μεγαλουργόν δύναμιν ήν προσκτάται αύτη εις τās χείρας ίκανού και μεγαλοφυούς μελετητού τής.

Η ΧΗΜΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

Έργοστάσιον Καμπᾶ. Έκ τών σημαντικωτέρων έργοστασίων τής περιοχής τής Τριπόλεως, όπου άλλωστε εύρίσκεται συγκεντρωμένη και ή όλη βιομηχανική κίνησις του Νομού Άρκαδίας, εΐναι τό οίνοποιεΐον τής Άνωνώμου Έταιρείας Α. Π. Καμπᾶς. Ή Έταιρεία αύτη, διατηρούσα και έτερον έργοστάσιον, παλαιότερον του έν Τριπόλει, εις τήν Κάντζαν τής Άττικής, εύρίσκεται ύπό τήν γενικήν έπιτροπείαν τής Έθν. Τραπεζής, ήτις εΐναι σήμεραν ό κυριώτερος μέτοχος αύτης.

Τό οίνοποιεΐον Τριπόλεως ίδρύθη τό 1927. Εύρίσκεται έγκατεστημένον όκτώ χιλιόμετρα εκείθεν τής πόλεως, επί τής όδοϋ Τριπόλεως-Καλαβρύτων, έντός τής οίνοφόρου άκριβώς περιοχής του κάμπου τής Μαντινείας, έξ οϋ και άποκλειστικῶς, προμηθεύεται

τήν πρώτην ύλην. Άπό άπόψεως εκλογής θέσεως, διατάξεως έγκαταστάσεων, μηχανημάτων κ.λ.δύναται νά λεχθῆ ότι άποτελεΐ πρότυπον εις τό είδος του.

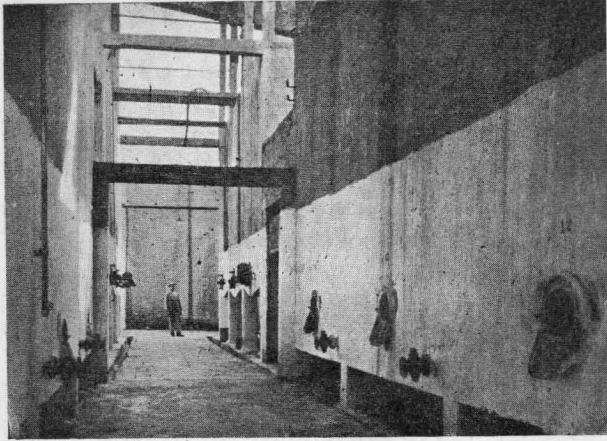
Εικ. 1.

Έντός εύρείας περιοχής περιπεφραγμένης έχουν άνεγερθῆ τά τρία οίκοδομήματα αυτού. Τό κυρίως έργοστάσιον, τό οίκημα χημείου, γραφείων και δωματίων τών ύπαλλήλων και τό οίκοδομήμα τής κατοικίας τών εργατών. Τό έργοστάσιον εΐναι έξ ολοκλήρου από μετόν-άρμέ, άρίστης δέ κατασκευής (εΐκ. 1).

Τό συγκρότημα του έργοστασίου άπαρτίζεται από τό μηχανοστάσιον, ένθα στεγάζονται μία μηχανή Diesel δυνάμει 15 ίππων και τρείς άντλίας του οίκου Γαυβρον, από 24 δεξαμενάς εκ μετόν-άρμέ κυβικού σχήματος διατεταγμένας εις σειράς (εΐκ. 2) και από

τήν ἀποθήκην τῶν οἴνων ἔνθα φυλάσσονται πρὸς ὠρίμανσιν εἰς βαρέλια οἱ ἐκλεκτοὶ οἴνοι τῆς παραγωγῆς τοῦ ἐργοστασίου (εἰκ. 3). Στερούμενον σταφυλοπιεστηρίων προμηθεύεται ἀπὸ τοὺς παραγωγούς τῆς περιφέρειας ἔτοιμον τὸ γλεύκος.

Ἡ ζύμωσις χωρεῖ εἰς τὰς δεξαμενάς, μεθ' ὃ ἐπακολουθεῖ ἡ ὠρίμανσις ἐντὸς βαρελίων χωρητικότητος

Εἰκ. 2.

1000 λίτρων. Σημαντικὴ ἐπίσης ποσότης γλεύκους θειοῦται ἰσχυρῶς διὰ τὴν συμπυκνωθῆ βραδύτερον καὶ ἀποτελέσει τὴν βάσιν τῆς παρασκευῆς τοῦ ἐκλεκτοῦ γλυκοῦ οἴνου (6/17) τοῦ φερομένου ὑπὸ τὸ ὄνομα Φιλέρι-Μαντινείας. Ἡ ὅλη ἐργασία τῆς ἐν κενῷ συμπυκνώσεως γίνεται εἰς ἴδιον τμήμα λειτουργοῦν τῇ βοηθείᾳ ἀτμομηχανῆς δυνάμεως 40 ἵππων.

Ἐπίσης παρασκευάζεται τῇ βοηθείᾳ ἀποστακτήρος γαλλικοῦ, τοῦ οἴκου Marestré (Cognac), ἐκ ξηρῶν οἴνων τύπου Μαντινείας, ἀπόσταγμα μέσης ἀποδόσεως 85°.

Τὸ ἐργοστάσιον, ὡς ἤδη ἐλέχθη, κατεργάζεται ἀποκλειστικῶς γλεύκος τῆς περιφέρειας Μαντινείας εἰς ποσότητα δυναμένην νὰ φθάσῃ, ἀναλόγως τῆς παραγωγῆς, τὰς 12.000.000 ὀκάδας, καὶ κυρίως προερχόμενον ἀπὸ σταφυλᾶς ποικιλίας φιλέρι. Δυστυχῶς κατὰ τὸ τρέχον ἔτος τὸ ἐργοστάσιον θὰ ἔχη λίαν περιορισμένην παραγωγὴν, συνεπείᾳ τῆς γενικῆς ἐν Ἀρκადίᾳ καταστροφῆς τῆς σταφυλοπαραγωγῆς.

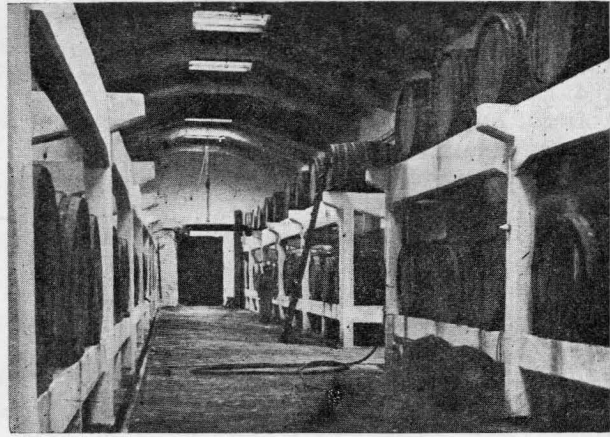
Τὸ ἐργοστάσιον διευθύνεται παρὰ τοῦ κ. Μιχ. Μπίκου, χημικοῦ τῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Ἐργοστάσιον Μάμαλη. Ἐντὸς τῆς Τριπόλεως λειτουργεῖ ἐπίσης τὸ ἐργοστάσιον τοῦ κ. Νικολ. Μάμαλη, κατὰ τὸ πλεῖστον νεωτάτη ἐγκατάστασις, διευθυνομένη παρὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἰδιοκτῆτου, χημικοῦ τῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, κ. Βασ. Μάμαλη. Τοῦτο ἀπαρτίζεται ἀπὸ τὰ ἐπόμενα τμήματα:

1) Σαπωνοποιεῖον. Ἐγκαταστάσεις παλαιαί. ἔχει δύο λέβητας ἀμέσου θερμάνσεως χωρητικότητος ἐν ὄλῳ 2.000 ὀκ. καὶ συνολικῆς μηνιαίας παραγωγῆς 16.000 ὀκ. Παρασκευάζει μόνον πράσινον σάπωνα ἐκ πυρηνελαίων καὶ ἐλαιολάδων κατωτέρας ποιότητος (μούργες). Ἡ κατανάλωσις κυμαίνεται περὶ τὴν ποσό-

τητα τῆς παραγωγῆς μετὰ κύκλον διαθέσεως τοῦ προϊόντος τῆς Τρίπολις καὶ τὰ περίεξ αὐτῆς.

2) Μακαρονοποιεῖον. Ἐγκαταστάσις τεθείσα εἰς λειτουργίαν λήγοντος τοῦ 1934. Μηχανήματα νεωτάτου τύπου τοῦ οἴκου Callaratesi Μιλάνου, ἀπαρτιζόμενα ἐκ δύο ζυμωτηρίων δι' ὑδραυλικῆς πίεσεως, μιᾶς πρέσσης, ἐνὸς προξηραντηρίου καὶ τεσσάρων θαλά-

Εἰκ. 3.

μων ξηράνσεως λειτουργούντων δι' ἀνεμιστήρων καὶ κεντρικῆς θερμάνσεως. Ἡ συνολικὴ παραγωγή ἀνέρχεται εἰς 2.000 χιλιογρ. ἡμερησίως.

3) Παγοποιεῖον καὶ ψυγεῖον. Ἐπίσης νεωτάτη ἐγκατάστασις. Τὸ παγοποιεῖον εἶναι δυναμικότητος 200 στηλῶν ἡμερησίως, ἐκάστης βάρους 25 χιλιογρ. (5 τόννοι τὸ 24ωρον). Οἱ ψυκτικοὶ θάλαμοι, δύο τὸν ἀριθμὸν, προορίζονται διὰ τὴν συντήρησιν τροφίμων καὶ ἰδίως τυρῶν τῆς Τριπόλεως καὶ τῆς περιοχῆς τῆς, εἰναὶ δὲ συνολικοῦ ὄγκου ψύξεως 700 κ. μ.

Ἡ κίνησις εἶναι κοινὴ διὰ τὸ παγοποιεῖον καὶ τὸ μακαρονοποιεῖον παρεχομένη ἀπὸ μίαν πετρελαιομηχανὴν τύπου MAN δυνάμεως 115 ἵππων καὶ ἑτέραν τύπου Ruston δυνάμεως 30 ἵππων. Διὰ τῶν μηχανῶν αὐτῶν παρέχεται ἀμέσως κίνησις πρὸς λειτουργίαν τῶν μηχανημάτων τοῦ μακαρονοποιεῖου καὶ τοῦ συμπιεστοῦ τοῦ ψυγεῖου. Ἐπίσης παράγεται ἠλεκτρικὸν ρεῦμα τριφασικὸν 220-380 V πρὸς φωτισμὸν τοῦ ἐργοστασίου καὶ κίνησιν τῶν ἀνεμιστήρων τῶν ξηραντηρίων. Ὁ συμπιεστής τοῦ ψυγεῖου προέρχεται ἐκ τοῦ ἀμερικανικοῦ ἐργοστασίου York καὶ εἶναι ψυκτικῆς ἀποδόσεως 50.000 θερμίδων (6×6 Ἴντσων).

Τὸ μακαρονοποιεῖον καὶ τὸ ψυγεῖον εὐρίσκονται ἐγκατεστημένα εἰς ἰδιαίτερον, ἀνεξάρτητον τοῦ σαπωνοποιεῖου, καινουργῆς κτίριον ἐκ μπετόν-ἀρμέ. Παράλληλως πρὸς τὰ βιομηχανικὰ ταῦτα τμήματα ἡ ἐπιχείρησις Μάμαλη διατηρεῖ καὶ ἐμπορικὸν τμήμα ἀσχολούμενον κυρίως μετὰ τὴν ἐμπορίαν γαιανθράκων.

Ἐργοστάσιον ἠλεκτρικοῦ Τὸ ἐργοστάσιον αὐτὸ ἀνήκει εἰς τὴν παλαιὰν ἑλληνικὴν ἠλεκτρικὴν ἐταιρείαν, εὐρίσκεται δὲ ἐντὸς τῆς Τριπόλεως, παρὰ τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν. Ἐγκαταστάσεις παλαιαὶ ἀνεπαρκεῖς διὰ τὸν πλήρη φωτισμὸν τῆς πόλεως. Συν-

ολική κίνησης δυνάμειος περίπου 250 ἵππων, κατανεμομένη εἰς μίαν μηχανὴν χρησιμοποιουσαν ἀέρια ἀποστάξεως ἀνθράκων καὶ δύο μηχανὰς Diesel.

Παραλλήλως ἐγκατάστασις παγοποιεῖου συνολικῆς δυναμικότητος 120 σπηλῶν, ἐκάστης βάρους 12 μόνον χιλιογράμμων, ἥτοι μικρᾶς ψυκτικῆς ἰκανότητος.

Ἡ ὑπόλοιπος βιομηχανική κίνησης τῆς Τριπόλεως περιορίζεται εἰς τὰ ἐξῆς: δύο λεμοναδοποιεῖα, τὸ ἐν τῶν χημικῶν τῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. κ. Κ. Καλοδήμου καὶ Σ. Μαλλίρη καὶ τὸ ἕτερον τοῦ κ. Γ. Χριστοπούλου. Ἐπίσης μικρὰ ἐπιχειρήσις βυρσοδεψεῖου τῶν κ. κ. Χ. καὶ Π. Μαλλίρη. Τῆς τελευταίας προβλέπεται συντόμως ἐπέκτασις.

Ἡ κατανάλωσις τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων τῆς Τριπόλεως, ἐξαιρέσει τῶν οἴνων τοῦ Καμπᾶ οἷτινες διατίθενται εἰς τὰ μεγάλα κέντρα τῆς Ἑλλάδος, περιορίζεται δυστυχῶς εἰς μικρὰν σχετικῶς περιοχὴν τῆς ὑπαίθρου αὐτῆς. Ὁ περιορισμὸς αὐτὸς ἐνετάθη ἔτι μᾶλλον τελευταίως λόγῳ τῆς ἀυξήσεως τοῦ

ὀδικοῦ δικτύου τῆς Πελοποννήσου, τὸ ὁποῖον ἐπιτρέπει τὴν προμήθειαν ἐμπορευμάτων καὶ ἐξ ἄλλων μεγάλων κέντρων αὐτῆς.

Οὕτω ἡ συνολικὴ παραγωγή λεμονάδων δὲν φθάνει τὰς 2.000 φιάλας ἡμερησίως καὶ καταναλίσκεται κυρίως ἐν τῇ Τριπόλει καὶ ἐλάχιστα εἰς τὰ περίχωρα.

Ἐπίσης ὁ πάγος καταναλίσκεται μόνον εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Τριπόλεως καὶ, λόγῳ τοῦ ψυχροῦ τοῦ κλίματος, ἐπὶ 3 μῆνας καθ' ὅλον τὸ ἔτος.

Ὁ σάπων ἔχει ἰσχυροὺς συναγωνιστάς, ἰδίως ἐκ Ζακύνθου, τῆς ἐκεῖθεν εἰσαγωγῆς διενεργουμένης διὰ τῆς νέας ὁδοῦ Τριπόλεως—Πύργου. Ὁ ἐπιτοπίως παραγόμενος διατίθεται κυρίως διὰ τὴν κατανάλωσιν τῆς πόλεως, μικρὰ δὲ ποσότης αὐτοῦ ἐν τῇ λοιπῇ Ἀρκαδίᾳ καὶ ἐν μέρει εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Ναυπλίου.

Μεγαλειτέραν ζήτησιν καὶ εὐρυτέραν περιοχὴν καταναλώσεως παρουσιάζουν τὰ ζυμαρικὰ Μάμαλη. Ἡ παραγομένη ποσότης εὐρίσκει προθύμους ἀγοραστὰς καὶ διατίθεται εὐκόλως εἰς τὰς περιφερείας Ἀρκαδίας, Λακωνίας καὶ Ἀργολίδος.

ΙΩ. Δ. ΚΑΝΔΗΛΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ 30ΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1936 *

Ἡ Ἐκτακτὸς Γεν. Συνέλευσις, ἡ προκληθεῖσα κατόπιν αἰτήσεως ἰδίως τῶν ἐν τῇ βιομηχανίᾳ ὑπηρετούντων χημικῶν, ἐκλήθη διὰ τὴν 23ην Αὐγούστου ἐ.ξ., μὴ ἐπιτευχθείσης ὁμῶς κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἀπαρτίας συνήλθε τὴν 30ὴν τοῦ ἰδίου μηνὸς ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Τὴν 10 1/2 π. μ., ἥτοι μίαν ὥραν μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς προσκλήσεως ὀριζομένην, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως κ. Κ. Σακελλαριάδης κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως παρισταμένων 22 μόνον μελῶν τῆς Ἐνώσεως. Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως ἐκλέγεται ὁ κ. Ι. Μηλιώτης καὶ Γραμματεὺς ὁ κ. Γρ. Χριστοδούλου.

Ὁ κ. Ι. Κανδήλης ζητεῖ τὸν λόγον πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως καὶ τονίζει τὸ σημερινὸν ἀποκαρδιωτικὸν δείγμα τῆς συνεχιζομένης ἐκ μέρους τῶν συναδέλφων ἀδιαφορίας περὶ τὰ κοινὰ. Ἡ μὴ προσέλευσις, λέγει, τῶν συναδέλφων κατὰ τὰς Γ. Συνελεύσεις τοῦ σώματος, ἥτις γενικῶς παρατηρεῖται τελευταίως μὲ κορύφωμα τὴν σημερινήν, κατὰ τὴν ὁποίαν, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν συμβούλων, τὰ προσελθόντα ταμιακῶς ἐν τάξει μέλη μόλις μετροῦνται εἰς τὰ δάκτυλα τῆς μῖα χειρός, ἀποτελεῖ περιφρόνησιν καὶ ἀδιαφορίαν πρὸς τοὺς ἀγῶνας τῶν ὀλίγων συναδέλφων οἷτινες μόνον ἐπωμίσθησαν τὸ βάρος τῶν ὑπὲρ τοῦ χεϊμαζομένου κλάδου φροντίδων. Καὶ ἐμβάλλει εἰς σκέψεις κατὰ πόσον καὶ αὐτοὶ δὲν πρέπει ἐπίσης νὰ ἀποσυρθοῦν τῆς διαχειρίσεως τῶν κοινῶν ἀφιερούμενοι μόνον εἰς τὰ ἀτομικά των συμφέροντα ὡς μέχρι τοῦδε ἔπραξε ἡ μεγάλη πλειοψηφία τοῦ σώματος.

* Ὡς ἐτηρήθησαν ὑπὸ τῆς Συντάξεως τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν».

Ἀκολούθως ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης τακτικῆς Γεν. Συνελεύσεως τῆς 12ης Ἰουλίου ἐ.ξ. Τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου τῆς Συνελεύσεως τηρεῖται ἐνὸς λεπτοῦ σιγῆς εἰς μνημὴν τοῦ ἐκλιπόντος διαπρεποῦς συναδέλφου καὶ μεγάλου βιομηχάνου Νικ. Κανελλοπούλου.

Ἐν συνεχείᾳ τὸν λόγον λαμβάνει ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Ε.Ε.Χ κ. Ν. Καρνῆς καὶ ἀναπτύσσει δι' ὀλίγων τὸ ὑπὸ συζήτησιν μόνον θέμα τῆς ἡμερησίας διατάξεως. Ἡ Γ. Συνέλευσις, λέγει, ἐκλήθη τῇ αἰτήσῃ τριάκοντα μελῶν πρὸς ἀναθεώρησιν ἀποφάσεως ληφθείσης κατὰ τὴν προηγουμένην Γ. Σ., συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν εἰς τὸν περὶ ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος ὑπὸ κατάρτισιν νόμον θὰ περιληφθῇ διάταξις ἀπαγορεύουσα τὴν διατήρησιν οἰνολογικῶν ἐργαστηρίων εἰς τοὺς εἰς τὰς βιομηχανίας ἐργαζομένους χημικοὺς καθὼς προβλέπεται καὶ διὰ πάντα κατέχοντα ἐτέραν δημοσίαν ἢ ἰδιωτικὴν θέσιν. Ὁ κ. Καρνῆς ἐξηγεῖ ὅτι τοῦτο εἶναι ἐπιβεβλημένον ἐφ' ὅσον παρ' ὄλων ἐγένετο ἐνθουσιωδῶς ἀποδεκτὴ ἡ θέσπισις τῆς μονοθεσίας, μία δὲ ἀντίθετος ἀπόφασις θὰ ἐδημιούργει διὰ τοὺς ἐν τῇ βιομηχανίᾳ ἐργαζομένους πλεονεκτικὴν θέσιν ἀπέναντι τῶν λοιπῶν συναδέλφων, εἰς οὓς θὰ ἐπεβάλλετο ἡ μονοθεσία.

Ὁ κ. Γ. Σταματάκης, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Γεωργακοπούλου, ὁ κ. Γ. Σελίμος, ὁ κ. Α. Κώνστας καὶ ἄλλοι συνάδελφοι λαμβάνοντες ἀλληλοδιαδόχως τὸν λόγον ὑποστηρίζουν τὸ νόμιμον τῆς ἀναθεωρήσεως ἀποφάσεως ληφθείσης παρὰ προσφάτου προγενεστέρως Γεν. Συνελεύσεως καὶ ἀναπτύσσουν τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους εἶναι δικαία ἡ τοιαύτη, ὑπὲρ τῶν χημι-

κῶν βιομηχανίας, ἐξαιρέσεις ἀπὸ τοῦ κανόνος τῆς μονοθεσίας. Τὰ κυριώτερα ἐπιχειρήματα εἶναι ὅτι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ οἰνολόγου δὲν δύναται νὰ χαρακτηρισθῆ ὡς μόνιμος θέσις καὶ τὸ ὅτι οἱ εἰς τὰς βιομηχανίας ἐργαζόμενοι εὐρίσκονται πάντοτε ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τῆς ἀπωλείας τῆς θέσεώς των καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ ἔχουν κάτι προετοιμάσει διὰ τὴν περίστασιν ταύτην. Πρέπει δηλ. νὰ ἔχουν, οὕτως εἰπεῖν, ἕν ἐφεδρικὸν ἐπάγγελμα.

Ταῦτα ἀντικρούουν πολλοί, μεταξύ τῶν ὁποίων οἱ κ.κ. Π. Λεονταρίτης, Ἰ. Αλ. Παπαδημητρίου, Δ. Καραθανάσης, Ἰωάν. Κανδήλης κ.λ. Ἀναπτύσσουν τὴν ἀκριβῆ ἔννοιαν τῆς μονοθεσίας, ἥτις ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ ἔχη ἕκαστος χημικὸς μίαν καὶ μόνον ἐργασίαν, ἀδιάφορον ἂν αὕτη εἶναι ἐλευθέρων ἐπάγγελμα ἢ θέσις μισθωτῆ, καὶ ἥτις τῇ κοινῇ ἀρωγῇ πρέπει νὰ ἐπιδιωχθῆ ὅπως τοῦ παρέχει ἐπαρκῆ τὰ βιωτικὰ μέσα. Οὕτω μόνον, ὑποστηρίζουν, θ' ἀποφευχθῆ ἡ μείωσις τῶν μισθῶν καὶ ἔν γένει ὁ ἐξευτελισμὸς τοῦ ἐπαγγέλματος. Ὡς πρὸς τὸ ἐπιχειρήμα τοῦ ἐπισημασθέντος τῆς θέσεως τῶν ἐν τῇ βιομηχανίᾳ ἐργαζομένων, παρατηροῦν ὅτι τοῦτο δυστυχῶς εἶναι γενικὸς κανὼν δι' ὅλους τοὺς χημικοὺς ὅπουδήποτε ἐργαζομένους ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ στηριχθῆ ἐπ' αὐτοῦ βάσιμος δικαιολογία διὰ μόνους τοὺς χημικοὺς τῆς βιομηχανίας.

Περαιτωθείσης τῆς συζητήσεως ἀποφασίζεται ὅπως τεθοῦν ὑπὸ ψηφοφορίαν δύο προτάσεις. Διὰ τῆς πρώτης νὰ ἐπιζητηθῆ ἡ ἀκύρωσις τῶν πρακτικῶν τῆς Γ.Σ. τῆς 12ης Ἰουλίου ὅσον ἀφορᾷ τὸ σημεῖον τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς διατηρήσεως ἐργαστηρίων παρὰ τῶν ἐν τῇ βιομηχανίᾳ ἐργαζομένων χημικῶν, ἐν περιπτώσει δὲ ἐγκρίσεως αὐτῆς, διὰ νεωτέρας προτάσεως, νὰ καθορισθοῦν σαφῶς τὰ τῆς πολυθεσίας. Οὕτω γενομένης ψηφοφορίας ἐγκρίνεται ἡ ἀκύρωσις τῶν πρακτικῶν διὰ ψήφων 19 ἔναντι 8 ἀρνητικῶν καὶ μιᾶς λευκῆς.

Ἦδη ἀποφασίζεται ὅπως τεθῆ ὑπὸ ψηφοφορίαν ἡ ἀκόλουθος πρότασις: «Νὰ ἀπαγορευθῆ ἡ ὑπὸ τῶν χημικῶν κατοχῆ δύο μισθῶτων θέσεων ἐκ τῶν περιλαμβανομένων εἰς τοὺς νόμους περὶ ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος χημικοῦ, μὴ θεωρουμένης τῆς διατηρήσεως χημικοῦ ἐργαστηρίου ὡς θέσεως μισθωτῆς, καταργουμένης δὲ πάσης ἄλλης ἀντικειμένης διατάξεως». Αὕτη γίνεται ἀποδεκτὴ διὰ ψήφων 20. Ὁ κ. Καρνῆς καὶ δύο ἀκόμη μέλη τῆς Γ. Σ. ἐψήφισαν ὑπὲρ τῆς προτάσεως ταύτης μετὰ τροποποίησιν ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ χαρακτηρισμοῦ τοῦ χημικοῦ ἐργαστηρίου ὡς θέσεως μισθωτῆς, ἥτοι ἐψήφισαν ἐπίσης κατὰ τῆς διατηρήσεως χημικῶν ἐργαστηρίων παρὰ τῶν χημικῶν βιομηχανίας. Τρία μέλη ἔδωσαν ἀπλήν ἀρνητικὴν ψήφον καὶ ὁ κ. Κ. Μακρῆς ἠρνήθη ψήφον.

Εἰς τὸ προεδρεῖον τῆς Συνελεύσεως εἶχε κατατεθῆ πρότασις ὑπογραφομένη παρὰ 18 μελῶν αὐτῆς διὰ τὴν συζήτησιν τοῦ πρακτικοῦ τὸ ὁποῖον κατηρτίσθη ὑπὸ τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς τῆς σχηματισθείσης ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργείου Ἐθν. Οἰκονομίας διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ὁρίων ἐπαγγελματικῆς δικαιοδοσίας μεταξύ χημικῶν, ἱατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν καὶ τὸ ὁποῖον θὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν τελειωτικὸν καταρισμὸν τοῦ Νόμου περὶ ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος. Ἡ πρότασις γίνεται ἀποδεκτὴ καὶ ἡ Συνέλευσις προ-

χωρεῖ εἰς τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ πρακτικοῦ ὅπερ δημοσιεύεται ὀλόκληρον εἰς ἄλλην στήλην.

Τὸν λόγον λαμβάνει ὁ κ. Καρνῆς, ὅστις κατακρίνει τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Ἐνώσεως κ.κ. Κ. Σακελλαριάδην καὶ Κ. Μακρῆν, οἱ ὅποιοι μετέσχον τῆς Ἐπιτροπῆς ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ Δ. Σ., διότι ὑπερέβησαν εἰς ὠρισμένα σημεῖα τὴν ἀνατεθείσαν αὐτοῖς ἐντολὴν καὶ προέβησαν εἰς συμφωνίας διαφόρους τῶν ἐν τῷ Δ. Σ. ἀποφασισθέντων. Καὶ ἐν συνεχείᾳ κατακρίνει ἐπίσης τὸ Δ. Σ. διότι ἐκ λόγων λεπτότητος ἐνέκρινε, ἐκ τῶν ὑστέρων, τὴν τοιαύτην ἐνέργειαν τῶν ἀντιπροσώπων του. Ὁ κ. Καρνῆς θεωρεῖ ἐξαιρετικῆς σοβαρότητος διὰ τὸν κλάδον τὸ προκείμενον ζήτημα, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐπιβάλλεται ἡ παραμέρισις τῶν προσώπων, ἐὰν ταῦτα ἔσφαλον, χάριν τοῦ κοινοῦ καλοῦ. Ἀναλύων ἀκολούθως τὸ ὑπογραφὲν παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς πρακτικὸν παρατηρεῖ ὅτι γενικῶς ἀναγνωρίζεται παρ' αὐτοῦ, κακῶς, ὅτι καὶ οἱ φαρμακοποιοὶ εἶναι ἐπίσης ἐνδεδειγμένοι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν χημικῶν ἐργασιῶν, ὑπεισερχόμενοι οὕτω εἰς ἀλλότρια καθήκοντα, εἰδικώτερον δὲ ἀναπτύσσει τὰ ἀκόλουθα σημεῖα Διὰ τοῦ πρακτικοῦ, λέγει, α') θὰ ἐπιτρέπεται ἡ παρὰ τῶν φαρμακοποιῶν ἰδρυσις ἐργαστηρίων ἐλέγχου φαρμάκων, ἄτινα θ' ἀποβοῦν κεκαλυμμένα χημικὰ ἐργαστήρια, β') ὁμοίως ἡ ἐκτέλεσις ἀναλύσεων τροφίμων εἰς τὰ μικρὰ ἐπαρχιακὰ κέντρα, ὅπερ ἀποτελεῖ τὴν ἐκ μέρους τῶν χημικῶν καὶ τῆς πολιτείας ἔμμεσον ἀναγνώρισιν τῆς ἱκανότητος αὐτῶν πρὸς ἐκτέλεσιν χημικῶν ἀναλύσεων καὶ τὸ ὁποῖον θ' ἀποτελέσει, χωρὶς συγχρόνως νὰ ἐξυπηρετηθῆ τὸ κοινωνικὸν συμφέρον, κάκιστον προηγουμένον διὰ τὸ μέλλον, γ') θὰ ἐπιτευχθῆ ἡ ἀναγνώρισις ὡς χημικῶν τῶν ἀποστράτων στρατιωτικῶν φαρμακοποιῶν τῶν διευθυνάντων χημεῖα ἐπιμελητείας, μέτρον τὸ ὁποῖον, παρὰ τὸ σήμερον περιωρισμένον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πρὸς τοὺς χημικοὺς ἐξομοιουμένων φαρμακοποιῶν, μελλοντικῶς θ' ἀποβῆ ἀσφαλῶς ἐπιζήμιον, διότι μοιραίως θὰ ἐπιζητήσουν καὶ ἄλλοι νὰ περιληφθοῦν εἰς τὴν εὐργετικὴν διάταξιν καὶ δ') πραγματοποιεῖται ὁ περιορισμὸς τῆς διατάξεως τοῦ Ν. 6129 περὶ ἐλευθέρως ἐκτελέσεως μικροβιολογικῶν καὶ βιοχημικῶν ἀναλύσεων καὶ παρὰ τῶν χημικῶν, διὰ τοῦ ὑπὸ τοῦ πρακτικοῦ προβλεπομένου μέτρου τῆς προηγουμένης ὑποχρεώσεώς των πρὸς φοίτησιν καὶ ἀπόκτησιν ἐιδικοῦ πτυχίου. Οὕτω ἡ διάταξις τοῦ Ν. 6129 παραμένει πλέον ἐν ἰσχύϊ διὰ μόνον τοὺς ἤδη ἐξασκοῦντας τὴν εἰδικότητα ταύτην.

Ὁ κ. Καρνῆς λέγει ὅτι διεφώνησε πρὸς τὸ λοιπὸν Δ.Σ. δὲ τὴν συμφωνίαν ταύτην, σκεφθεὶς μάλιστα καὶ νὰ παραιτηθῆ. Προτείνει ὅπως ἡ Γ.Σ. ἐγκρίνη τὴν εἰς τὸ Ὑπουργ. Ἐθν. Οἰκονομίας ἀποστολὴν ἐγγράφου διὰ τοῦ ὁποῖου νὰ τονίζεται ὅτι τὸ ὑπογραφὲν καὶ ἀποσταλὲν πρακτικὸν δὲν ἀπηχεῖ τὰς ἀντιλήψεις τῆς πλειοψηφίας τοῦ σώματος.

Τὸν κ. Καρνῆν ἀντικρούει διὰ μακρῶν ὁ κ. Κ. Μακρῆς χαρακτηρίζων ὡς ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν διὰ τὸν κλάδον τὴν ἐπιτευχθεῖσαν συμφωνίαν. Διότι δι' αὐτῆς ἐπέρχεται πλήρης τακτοποίησις τῶν ἐπιμάχων σημείων τὰ ὁποῖα τακτικώτατα προεκάλουν εἰς τὸ παρελθὸν ἐπαγγελματικὰς προστριβὰς μετὰ τῶν συγ-

γενικών επιστημονικών κλάδων τῶν ἰατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν, χωρὶς οὐδεμίαν σημαντικὴν ζημίαν διὰ τὴν τάξιν τῶν χημικῶν. Αἱ πρὸς τοὺς φαρμακοποιούς, λέγει, γινόμεναι παραχωρήσεις ἔχουν θεωρητικὸν μόνον χαρακτῆρα, ἐφ' ὅσον δὲν δύνανται νὰ τοὺς προσκομίσουν πρακτικὴν ὠφέλειαν. Ἀναλύει εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τὰ τῶν φαρμακευτικῶν ἀναλύσεων τῶν ἐκτελουμένων εἰς εἰδικὰ ἐργαστήρια καὶ τῶν βρωματοχημικῶν ἀναλύσεων τῶν ἐκτελουμένων εἰς τὰ φαρμακεία τῶν μικρῶν ἐπαρχιακῶν κέντρων καθὼς προβλέπει τὸ πρακτικόν. Τονίζει ὅτι καὶ σήμερον οἱ φαρμακοποιοὶ νέμονται, λόγω τῆς ὑπαρχούσης ἀσυνδοσίας, πλείστα τοιαῦτα τμήματα τοῦ χημικοῦ κλάδου, ἴσως μάλιστα καὶ εἰς μεγαλυτέραν μοῖραν. Καὶ εἰς τὸ σημεῖον, λέγει, τῆς ὥς χημικῶν ἀναγνωρίσεως τῶν ἀποστράτων φαρμακοποιῶν οἱ ἐπικριταὶ δὲν ἔχουν δίκαιον, ἐφ' ὅσον ὁ Ν. 6129 παρῆρχεν ἤδη εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα τῆς ἐκτελέσεως ὀρισμένων χημικῶν ἀναλύσεων.

Ἐπὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα ὁμιλεῖ δι' ὀλίγων καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Ε.Ε.Χ. κ. Κ. Σακελλαριάδης.

Ἀκολούθως λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Βασ. Βλάχος, χημικὸς τῆς Φαρμακευτικῆς Ἐταιρείας Δαμβέργη, ὅστις κατακρίνει δριμύτατα τὴν ἐπελθοῦσαν συμφωνίαν καὶ ἀναλύει σημεῖον πρὸς σημεῖον τὰ τρωτὰ αὐτῆς ὡς καὶ τοὺς κάτωθεν αὐτῶν κρυπτομένους κινδύνους. Διὰ συγκεκριμένων παραδειγμάτων ἀναπτύσσει τὸ πόσον βλαπτικὰ δύνανται νὰ ἀποβοῦν τὰ φαρμακευτικὰ ἐργαστήρια τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ πρακτικοῦ, διότι καὶ μὲν, λέγει, ταῦτα θὰ γνωματεύουν μόνον ἐπὶ τῇ βίαιε τῆς ἐλληνικῆς φαρμακοποιίας, δὲν ὑπάρχει ὅμως σχεδὸν χημικὴ οὐσία συνήθης ἥτις νὰ μὴ κατατάσσεται καὶ μεταξὺ τῶν φαρμάκων καὶ ἐπομένως νὰ μὴ ἀναγράφεται εἰς τὴν φαρμακοποιίαν.

Ἀκολούθως ὁμιλεῖ ὁ κ. Ι. Κανδήλης συμπληρῶν τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Βλάχου καὶ τοῦ κ. Καρνῆ λεχθέντα. Ὁ κ. Κανδήλης τονίζει ἰδίως τὸν κίνδυνον ὁ ὁποῖος ὑποκρύπτεται ὑπὸ τὰς παραχωρήσεις ταύτας ἐκ τῆς ἐντυ-

πώσεως ἥτις θὰ ἀπομείνῃ εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον καὶ ἰδίως εἰς τοὺς φαρμακοποιούς ὅτι ἡ εἰδικότης τοῦ χημικοῦ δὲν εἶναι σαφῶς καθωρισμένη, ἀλλ' ὅτι καὶ οἱ φαρμακοποιοὶ εἶναι κάτοχοι τῶν αὐτῶν πρὸς τοὺς χημικοὺς γνώσεων ὥστε νὰ δύνανται νὰ ἐξασκοῦν ἐπίσης ἐπιτυχῶς καὶ τὴν εἰδικότητα αὐτῶν καὶ ἐπομένως ὅτι ἐπαγγελματικοὶ λόγοι ἐπιβάλλουν τὸν μεταξὺ χημικῶν καὶ φαρμακοποιῶν διαχωρισμόν. Τοῦτο βεβαίως οὐδόλως εἶναι ἀληθές — ἀναπτύσσει δὲ τὴν ἐπιστημονικὴν διαφορὰν τῶν δύο αὐτῶν κλάδων — ἀλλὰ ἡ ἐπίσημος ὑπὸ τῆς Ε.Ε.Χ. παραδοχὴ, ἔστω καὶ διὰ λόγους ἀπλῆς σκοπιμότητος, τοῦ ἀπὸ ἐτῶν ὑπὸ τῶν φαρμακοποιῶν ὑποστηριζομένου δόγματος περὶ ἰσοτιμίας γνώσεων θὰ δώσῃ εἰς τοὺς φαρμακοποιούς τὸ θάρρος νὰ τὸ ὑποστηρίξουν βεβαίως καὶ σὺν τῷ χρόνῳ νὰ ἐπιζητήσουν καὶ ἄλλας οὐσιαστικώτερας παραχωρήσεις. Εἰς τὴν ἀδέλφωσιν ἥτις θὰ ἐπέλθῃ ἐφεξῆς, κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Μακρῆ ὑποστηριζόμενα, μετὰ τῶν συγγενῶν κλάδων τῶν φαρμακοποιῶν καὶ ἰατρῶν οὐδόλως πιστεύει διότι οὗτοι καὶ εἰς τὸ παρελθὸν δὲν ἔδειξαν ποτὲ τοιαύτην τακτικὴν. Θὰ καρπωθοῦν λοιπὸν τὰς παραχωρήσεις μας ἀνευ ἀμοιβαιότητος, δεδωμένου ἄλλωστε ὅτι διὰ τοῦ πρακτικοῦ λαμβάνουν μόνον, χωρὶς οὐδόλως καὶ νὰ δίδουν. Ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐκτέλεσιν μικροβιολογικῶν ἀναλύσεων περιορίζονται, λέγει, τὰ δικαιώματα τῶν χημικῶν τὰ παραχωρηθέντα ὑπὸ τοῦ Ν. 6129, ἐφ' ὅσον ἐπιβάλλεται ἐφεξῆς, μὲ ἀναδρομικὴν ἰσχύν, εἰδικὸν πτυχίον καὶ τοῦτο χάριν τῆς προστασίας ἐναντίον μελλοντικῶν κινδύνων τῶν ὀλιγαριθμῶν, σήμερον ἐξασκούντων τὴν εἰδικότητα ταύτην, συναδέλφωσιν καὶ τοὺς ὁποίους δὲν ὑπολογίζει πλείονας τῶν δέκα.

Ἐν τέλει ἀποφασίζεται ὅπως πρὸς ἐξονούχισιν τοῦ σοβαρωτάτου διὰ τοὺς χημικοὺς ζητήματος τούτου ἐπαναληφθῇ ἡ συζήτησις εἰς προσεχῆ Γ. Συνέλευσιν, ζητηθῆ δὲ ἐν τῷ μεταξὺ ἡ γνώμη τῶν ἐπαρχιακῶν συλλόγων.

Λύεται ἡ συνεδρίασις ὥρα 2 μ. μ.

ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ

10 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ — 10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1936

Ἀρχομένου τοῦ Αὐγούστου ἑ. ἔ. παρουσιάσθησαν εἰς τὸ Ὑφυπουργεῖον Ἐθν. Οἰκονομίας ἐκ μέρους τοῦ Δ. Σ. τῆς Ἐνώσεως οἱ κ. κ. Μ. Παλαιογιάννης καὶ Κ. Μακρῆς πρὸς λήψιν πληροφοριῶν ἐπὶ τῶν ὑπὸ κατάρτισιν σχεδίων νόμων περὶ ταμείου συντάξεως κ. λ. Ὁ ἀρμόδιος διευθυντὴς διεβεβαίωσε τὴν ἐπιτροπὴν ὅτι ὁ τότε ὑφυπουργὸς κ. Γρ. Κασσιμάτης ἐμελέτησε ταῦτα καὶ τὰ υἱοθέτησε, κατόπιν ὀρισμένων τροποποιήσεων. Ἐκ τῶν τριῶν σχεδίων νόμων τὸ περὶ συντάξεως καὶ ἀσφαλίσεως χημικῶν εἶχε διαβιβασθῆ εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον, τὰ δὲ ἕτερα δύο εὐρίσκοντο εἰς χεῖρας τοῦ κ. Κασσιμάτη.

Εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπελθοῦσαν Κυβερνητικὴν μεταβολὴν τὸ Δ. Σ. παρουσιάσθη καὶ συνεχάρη τὸν νέον

ὑφυπουργὸν Ἐργασίας κ. Δημητράτον, ἀνέπτυξε δὲ εἰς αὐτὸν συντόμως τὰ ἐκκρεμοῦντα αἰτήματα τοῦ κλάδου. Ὁ κ. Δημητράτος ὑπεσχέθη νὰ μελετήσῃ ταῦτα εὐμενῶς, παρεκάλεσε δὲ τὸ Δ. Σ. ὅπως ἐπανεέλθῃ ἐκ νέου περὶ τὰ μέσα Σεπτεμβρίου, ἵνα ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ δοθῆ χρόνος καὶ διεκπεραιώσῃ ἄλλα, μᾶλλον ἐπείγοντα, ζητήματα τοῦ ὑπουργείου του.

Τὸ Δ. Σ. ἀρχομένου τοῦ Αὐγούστου ἐμελέτησε τὸ καταρτισθὲν πρακτικόν ὑπὸ τῆς εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς περὶ ὀρίων ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος χημικῶν, ἰατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν καὶ τὸ υἱοθέτησε, μειοψηφοῦντος μόνον τοῦ Γεν. Γραμματέως κ. Ν. Καρνῆ διὰ τοὺς λόγους οὓς ἐν τῇ Γεν. Συνελεύσει τῆς 30ῆς Αὐγούστου ἑ. ἔ. ἀνέπτυξε (βλέπε πρακτικὰ αὐτῆς). Τὸ

έν λόγω πρακτικόν διεβιβάσθη πρὸς τὸ Ὑφυπουργεῖον Ἑθν. Οἰκονομίας ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐπίσης ἡ εἰδικὴ ἐπὶ τοῦ οἰνολογικοῦ ζητήματος Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐνώσεως ἐπεράτωσε τὸ ἔργον τῆς καὶ ὑπέβαλε πρὸς αὐτὴν δι' ὑπομνήματος τὰς ἐπενεκτέας τροποποιήσεις εἰς τὸν Νόμον 3501. Τὸ ὑπόμνημα αὐτὸ διεβιβάσθη ἀπὸ τῆς 19ης Σεπτεμβρίου εἰς τοὺς τοπικοὺς καὶ κλαδικοὺς συλλόγους, ὅπως ἐκφέρουν τὴν γνώμην των καὶ προτείνουν τυχόν τροποποιήσεις. Μετὰ τὴν ἀπάντησιν τῶν συλλόγων θὰ διατυπωθοῦν τελικῶς, ἐν νέᾳ συσκέψει τῆς Ἐπιτροπῆς, αἱ ὀριστικαὶ ἀπόψεις τῶν χημικῶν ἐπὶ τοῦ οἰνολογικοῦ Νόμου.

Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὑπὸ τοῦ βιομηχάνου κ. Ἄνδρ. Χατζηκυριάκου, ὅστις εἶναι εἰς ἕκ τῶν διαπρεπῶν συναδέλφων, διατελέσας μάλιστα εἰς τὸ παρελθὸν καὶ μέλος τοῦ Δ. Σ. τῆς Ἐνώσεως, ἐπιτροπὴ ἕκ τῶν συμβούλων κ. κ. Κ. Σακελλαριάδης, Α. Κώνστας, Μ. Παλαιογιάννη καὶ Π. Κριάρη παρουσιάσθη τὴν 15ῃν Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ τὸν συνεχάρη ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῆς ὑπουργίας. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ ἀνέπτυξαν εἰς αὐτὸν συντόμως τὰ ἐκκρεμοῦντα αἰτήματα τοῦ κλάδου καὶ ἐτόνισαν τὰς ἐλπίδας τὰς ὁποίας στηρίζει ἡ Ἐνωσις κατὰ τὴν σημερινὴν περίοδον τῆς γενικῆς ἀναδημιουργίας διὰ τὴν ὀριστικὴν ἀναγνώρισιν καὶ δικαίωσιν τῶν πάντοτε παραμεληθέντων συμφερόντων τῶν χημικῶν, οἵτινες σήμερον, διὰ τῆς συμμετοχῆς τοῦ κ. Χατζηκυριάκου ἐν τῇ Κυβερνήσει, ἐλπίζουν ὅτι θὰ εὔρουν ἐν τῷ προσώπῳ του θερμὸν ὑποστηρικτὴν. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἠοχαρίσθη τὴν Ἐνωσιν καὶ ὑπεσχέθη ὅτι συντόμως θὰ καλέσῃ τὸ Δ. Σ. εἰς συνεργασίαν πρὸς λεπτομερῆ ἐξέτασιν τῶν ζητημάτων τῶν χημικῶν, διεβεβαίωσε δὲ τοὺς παρουσιασθέντας ὅτι θὰ ἐξαντλήσῃ ὅλον τὸ συναδελφικὸν ἐνδιαφέρον του.

Ἐπίσης οἱ σύμβουλοι κ. κ. Α. Κώνστας καὶ Μ. Παλαιογιάννης ἐπεσκέφθησαν τὴν 17ην Σεπτεμβρίου τὸν διευθυντὴν ἐργασίας κ. Παυλάκην διὰ τὸ ζήτημα τῶν ἐν Ἑλλάδι εἰς βιομηχανίας ἐργαζομένων ἀλλοδαπῶν χημικῶν, ἐπιδώσαντες καὶ σχετικὸν ὑπόμνημα τῆς Ἐνώσεως. Τὸ αὐτὸ ὑπόμνημα ἐπεδόθη ἐπίσης εἰς τὸν ἀρμόδιον διευθυντὴν τοῦ ὑπουργείου Ἀσφαλείας, ὅστις καὶ παρέπεμψε τὴν Ἐνωσιν εἰς τὸ ὑφυπουργεῖον Ἐργασίας, καθ' ὅτι τοῦτο διὰ τῆς παροχῆς εἰς τοὺς ξένους ἀδείας ἐργασίας ἐξαναγκάζει ἐμμέσως καὶ τὴν ἀσφάλειαν εἰς τὴν χορήγησιν ἀδειῶν παραμονῆς. Ὡστε, ἐτόνισεν ὁ ἀρμόδιος διευθυντής, ἐκεῖ δέον νὰ ἐντείνῃ τὰς ἐνεργείας τῆς Ἐνώσεως. Ἐν τῷ ὑπομνήματι αὐτῷ ἀναπτύσσονται διὰ μίαν ἔτι φοράν οἱ λόγοι διὰ τοὺς ὁποίους ἡ ἐν Ἑλλάδι παραμονὴ ξένων ἐπιστημόνων, χωρὶς καμμίαν γενικωτέραν ὠφελειαν, ζημιοῖ τὰ συμφέροντα τῆς τάξεως τῶν χημικῶν.

Ἐπηκολούθησε νέα παρουσίασις τῶν κ. κ. Κώνστας καὶ Παλαιογιάννη εἰς τὸν ὑφυπουργὸν Ἐργασίας κ. Δημητράτον διὰ τὸ ζήτημα τῶν τριῶν ὑπὸ κατάρτισιν νόμων. Ὁ κ. ὑφυπουργὸς ὑπεσχέθη ὅτι θὰ δημοσιεύσῃ ἐν καιρῷ, μετὰ τὴν σχετικὴν μελέτην αὐτοῦ, τὸν νόμον περὶ ταμείου συντάξεως. Ἐπίσης θὰ ἱκανοποιήσῃ καὶ τὰ λοιπὰ αἰτήματα τοῦ κλάδου ὅταν θὰ

ἔλθῃ ἡ σειρὰ των καὶ ἀφοῦ διευθετηθοῦν ἄλλα παραπλήσια ζητήματα γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀνέπτυξεν ἐπίσης καὶ τὸ ζήτημα τῶν ἀλλοδαπῶν ἐπιστημόνων. Τοῦτο, εἶπεν ὁ κ. ὑφυπουργός, εἶναι ζήτημα περίπλοκον, ἀμέσως ἐξαρτώμενον ἀπὸ τὰς σχέσεις τῆς Ἑλλάδος πρὸς ξέναν χώραν, καὶ ἐπομένως ἀπαιτεῖ χειρισμὸν μετὰ ἐξαιρετικῆς περισκέψεως.

Τὸ Δ. Σ. κατὰ τὸ πρῶτον 15ῆήμερον τοῦ Σεπτεμβρίου ἀντεμετώπισε καὶ ἐσωτερικὰς ἀνωμαλίας συνεπέει ἀπαιτήσεως τοῦ Γεν. Γραμματέως κ. Ν. Καρνῆ ὑποβληθείσης τὴν ἐπομένην τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῆς 30ῆς Αὐγούστου. Ὁ κ. Καρνῆς κατόπιν τῆς διαφωνίας του πρὸς τὸ λοιπὸν Δ. Σ. ἐπὶ τοῦ πρακτικοῦ τῆς Ἐπιτροπῆς χημικῶν-ιατρῶν-φαρμακοποιῶν, τὸ ὅποιον ὡς γνωστὸν θεωρεῖ ἐξαιρετικῶς βλαπτικὸν διὰ τὰ συμφέροντα τῶν χημικῶν, ἔκριεν ἐπιβεβλημένην τὴν παραίτησίν του διὰ νὰ τοῦ δοθῇ ἐλευθερία κινήσεως καὶ ἀναπτύξη δημοσίᾳ τὰς ἀπόψεις του. Ἡ περαιτέρω παραμονὴ του ἐν τῷ Δ. Σ. ἐφρόνει ὅτι δὲν τοῦ ἐπέτρεπε τὴν τοιαύτην ἀντιπολιτευτικὴν του θέσιν. Τὸ Δ. Σ. συνεζήτησε ἐπὶ τῆς παραίτησεως καὶ ἐν τέλει ἀπήντησε πρὸς αὐτὸν ἔγγραφον, διὰ τοῦ ὁποίου τὸν παρεκάλει νὰ παραμείνῃ, φρονοῦν ὅτι ἡ δημοσίᾳ ὑποστήριξις τῶν ἀπόψεών του δὲν ἐμποδίζεται ἀπὸ τὴν ἐν τῷ Συμβουλίῳ παραμονήν. Ἐν συνεχείᾳ ἐτόνιζε τὴν σημερινὴν λεπτήν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκονται μεγάλα ζητήματα τοῦ κλάδου, ἐξ ἧς ἐπιβάλλεται ἡ συνεργασία ὅλων τῶν ζωτικῶν στοιχείων τῆς Ἐνώσεως, ἀνεξαρτήτως διαφορῶν ἀντιλήψεων, καὶ ἐπομένως ἡ συνέχισις τῆς συνεργασίας τῶν παραγόντων τοῦ Δ. Σ. Ὁ κ. Καρνῆς, ἐργασθεὶς ὡς Γεν. Γραμματεὺς μετὰ ζήλου καὶ μεθοδικότητος, δύναται ἀκόμη πολλὰ νὰ προσφέρῃ καὶ ἐπομένως ἐπιβάλλεται εἰς τοιαύτας στιγμὰς ὅπως παραμείνῃ εἰς τὴν θέσιν του.

Κατόπιν τούτου ὁ κ. Καρνῆς ἐδέχθη ν' ἀποσύρῃ τὴν παραίτησίν του, τὸ μὲν πεισθεὶς εἰς τὸ ὄρθον τῶν ἀνωτέρω ἐπιχειρημάτων, τὸ δὲ ἔχων ὑπ' ὄψιν του ὅτι αἱ ἀρχαιρεσίαι Δ. Σ. εἶναι προσεχεῖς καὶ κατ' ἀκολουθίαν παρέχουν τὴν εὐχέριαν ὅπως οἱ συνάδελφοι ἐκφέρουν τὴν ἐτυμηγορίαν των ἐπὶ τῆς πολιτικῆς ἐκάστου.

ΤΟ Δ. Σ. ΤΗΣ Ε. Ε. Χ.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ

ΟΙ ΑΠΟΦΟΙΤΟΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ ΚΑΙ Η ΝΟΜΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

Εἰς τὸ τεύχος τῶν «Τεχνικῶν Χρονικῶν» ὑπ' ἀριθ. 111/12 εἶδε τὸ φῶς δημοσίευμα ἀναφερόμενον εἰς τὰς σχέσεις τῶν ἀποφοίτων τῶν δύο χημικῶν μας σχολῶν Πανεπιστημίου καὶ Πολυτεχνείου. Ἄν καὶ καλῶς γνωρίζομεν ὅτι τοῦτο οὐδόλως ἀπηχεῖ τὰς ἀντιλήψεις τῶν συναδέλφων καὶ συναγωνιστῶν εἰς τὸν ἐπαγγελματικὸν ἀγῶνα ἀποφοίτων τῆς Σχολῆς τοῦ Πολυτεχνείου, ἀλλὰ μόνον τὰς ἀντιλήψεις ὠρισμένης ὁμάδος ἐξ αὐτῶν, ἐν τούτοις ἡ ἰδιότης τοῦ περιοδικοῦ εἰς τὸ ὅποιον δημοσιεύεται, ὡς ἐπισήμου ὀργάνου

τῆς ὀργανώσεως εἰς τὴν ὁποίαν ὑποχρεωτικῶς διὰ Νόμου ἀνήκουν, μᾶς ἀναγκάζει, μετὰ λύπης μας, ν' ἀπαντήσωμεν ἀναφέροντες ὠρισμένας ἀληθείας. Ταῦτας, ἐὰν θέλουν καὶ δύνανται, ἄς ἀμφισβητήσουν οἱ μετὰ τοιαύτης προχειρότητος γράφοντες ἐπὶ ζητημάτων παγκοίνως γνωστῶν.

Ἐν πρώτοις οὐδεὶς λόγος συνέτρεχε νὰ συνεργασθῆ ἡ Ε.Ε.Χ. προηγουμένως μετὰ τοῦ Τεχν. Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος προκειμένου νὰ εισηγηθῆ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας ὠρισμένους προστατευτικούς τοῦ ἐπαγγέλματος τῶν χημικῶν Νόμους. Πρῶτον διότι ὁ Νόμος 6129, ὅστις τὴν ἀνεγνώρισε ὡς ὀργανισμόν δημοσίου δικαίου, τῆς παρέχει τὸ δικαίωμα τοιούτων ὑπευθύνων πρὸς τὸ Κράτος εισηγήσεων ἐπὶ πάσης φύσεως χημικῶν ζητημάτων καὶ δεύτερον διότι οἱ ἀπόφοιτοι τοῦ Πολυτεχνείου ἔχοντες τὸ δικαίωμα νὰ ἐργάζωνται καὶ αὐτοὶ εἰς ὅλας τὰς εἰδικότητας τῆς χημείας δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἔχουν διάφορα συμφέροντα τῶν συναδέλφων τῶν τοῦ Πανεπιστημίου. Τοῦτο ἄλλωστε ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι πολλοὶ διπλωματοῦχοι τοῦ Πολυτεχνείου, ἂν καὶ ἀνήκοντες ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸ Τεχν. Ἐπιμελητήριον ἐν τούτοις ἐζήτησαν τὴν συμμετοχὴν τῶν εἰς τὴν Ε.Ε.Χ. καὶ εἶναι μέλη αὐτῆς παρ' ὅτι δι' αὐτοῦ ὑποβάλλονται εἰς προσθέτους σημαντικὰς δαπάνας. Καὶ τοῦτο, προφανῶς, διότι ἡ Ε.Ε.Χ. ἀποτελεῖ τὴν μόνην ὀργάνωσιν τὴν προοριζομένην νὰ προστατεύσῃ τὰ ἐπιστημονικὰ καὶ ἐπαγγελματικὰ συμφέροντα τῶν μετὰ τὴν χημείαν ἀσχολουμένων. Εἰς τὸ Τεχν. Ἐπιμελητήριον οἱ χημικοὶ ἀποτελοῦν ἀριθμητικῶς ἀσήμαντον μειονότητα, ἔχοντες δέ, ὅσον ἀφορᾷ τὴν εἰδικότητά των, σημαντικὰς διαφορὰς βλέψεων ἀπὸ τοὺς λοιποὺς τεχνικοὺς οἵτινες τὸ ἀπαρτίζουν, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἰσακουσθοῦν κατὰ τὴν διεκδίκησιν τῶν συμφερόντων των.

Οἱ ἀπόφοιτοι τῆς Σχολῆς τοῦ Πολυτεχνείου δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἔχουν διάφορα συμφέροντα ἀπὸ τοὺς συναδέλφους τῶν τοῦ Πανεπιστημίου, διότι καὶ οὐδεμίαν διαφορὰν γνώσεων ἐκ τῆς φοιτήσεως αὐτῶν, τοῦλάχιστον ἐπὶ τὸ καλλίτερον, ἀποκομίζουν. Ὡστε αἱ χωριστικαὶ ἐνέργειαι εἰς τὰ ἀρμόδια Ὑπουργεῖα, εἰς τὰς ὁποίας, οἱ ὠρισμένοι αὐτοὶ κύκλοι, παρέσυσσαν τὸ Προεδρεῖον τοῦ Τ.Ε.Ε., ἐνέργειαι ἀντιδράσεως πρὸς διατάξεις τινὰς τῶν περὶ χημικῶν σχεδίων νόμων τῆς Ἐνώσεως, μόνον λύπην δύνανται νὰ προκαλέσουν.

Ὁ γράφων ὅμως δὲν περιορίζεται μόνον ἐπὶ τοῦ ἐπαγγελματικοῦ ἐπιπέδου, ἀλλὰ εἰσέρχεται καὶ εἰς τὸ ἐπιστημονικόν, τὸ ὁποῖον φαίνεται τελείως ἀγνωστὸν. Ἡ χημικὴ σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου, ὡς καὶ ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ, προϋπήρχε δεκαετηρίδας ὅλας πρὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς σχολῆς τοῦ Πολυτεχνείου, ἀφοῦ τὸ τμήμα τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν παρεῖχε χημικοὺς ἀρτίωτατα μορφωμένους, μετὰ τοὺς ὁποίους ὡς ὀδηγητὰς, καθ' ὅλον τὸ χρονικὸν αὐτὸ διάστημα, ἐσταδιοδρόμησε μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας ἡ ἑλληνικὴ βιομηχανία.

Ἀπόδειξις δὲ τούτου ὅτι σήμερον ἐκ τῶν ἀποφοίτων τῆς παλαιᾶς ταύτης Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἐξασκοῦν λίαν εὐδοκίμως τὸ ἐπάγγελμα τοῦ χημικοῦ 120, ἐκ τῶν ὁσίων 60 ἐν τῇ χημικῇ βιομη-

χανίᾳ, κατέχοντες μάλιστα τὰς ἀνωτέρας ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ αὐτῆς θέσεις.

Ἡ ἐξέλιξις τῆς ἐπιστήμης ἐπέβαλεν ἀπλῶς κατὰ τὸ 1918 τὴν ἐπισημοποίησιν τῆς ὑπαρχούσης ἤδη πραγματικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καταστάσεως, διὰ τοῦ διχασμοῦ τοῦ τμήματος τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν εἰς δύο, Φυσικὸν καὶ Χημικόν.

Τὸ Πανεπιστήμιον δὲν ἐμιμήθη ἐπομένως τὸ Πολυτεχνεῖον. Τὸ ἀντίθετον ἴσως θὰ ἦδύνατο νὰ λεχθῆ. Ἄλλωστε καὶ ἂν κατὰ τὴν θεωρίαν τοῦ γράφοντος ἡ χημικὴ Σχολὴ ὑπάρχει εἰς τὸ Πανεπιστήμιον μόνον ἀπὸ τῆς λειτουργίας τοῦ χημικοῦ τμήματος καὶ πάλιν αἱ δύο χημικαὶ σχολαὶ εἶναι σύγχρονοι· διότι καὶ αἱ δύο ἰδρύθησαν ἀρχομένου τοῦ 1918 καὶ ἐλειτούργησαν συγχρόνως τὸ πρῶτον κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1918. Καὶ ἡ μὲν τοῦ Πανεπιστημίου μετὰ πρωτοετείς καὶ τριτοετείς φοιτητὰς (τοὺς τελευταίους ἐκ μεταγραφῆς ἀπὸ τὸ μικτὸν τμήμα τῶν Φυσικῶν), ἡ δὲ τοῦ Πολυτεχνείου μετὰ μόνον τριτοετείς ἐκ μεταγραφῆς ἀπὸ ἀποφοίτους τοῦ Πανεπιστημίου.

Ὅσον τώρα διὰ τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων τοῦ Πολυτεχνείου τὸ ὁποῖον, κατὰ τὸν γράφοντα, εἶναι πλέον εἰδικευμένον ἐν τῇ βιομηχανίᾳ, λυπούμεθα διότι ἡ ἔκτασις τοῦ παρόντος σημειώματος δὲν μᾶς ἐπιτρέπει τὴν λεπτομερῆ ἀνάπτυξιν τοῦ ζητήματος. Διότι θὰ ἀπεδεικνύαμεν ὅτι, ἐνῶ τὸ πρόγραμμα τῶν ἀπὸ ἔδρας διδασκομένων μαθημάτων οὐδόλως διαφέρει εἰς τὰς δύο σχολὰς, ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου παραμένει ἐπὶ πλέον ἡ πληρεστέρα πρακτικὴ ἐξάσκησις ἀπὸ πάσης πλευρᾶς, καὶ ἰδίως ἡ βιομηχανικὴ τοιαύτη, ἐξικνουμένη εἰς τοὺς κυριωτέρους κλάδους τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας. Ἡ βιομηχανικὴ πείρα δὲν προσκτᾶται εἰς τὸ Πανεπιστήμιον μόνον δι' ἀπλῶν ἀσκήσεων ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ, ἀλλὰ διὰ μακρᾶς ἐργασίας τῶν φοιτητῶν εἰς πειραματικὰ ἐργαστᾶσια, ἅτινα ἀπὸ ἐτῶν λειτουργοῦν ἐν τῷ Χημείῳ λίαν εὐδοκίμως.

Ἐὰν τώρα διὰ νὰ δικαιολογηθῆ ἡ ὑπαρξίς τῆς δευτέρας χημικῆς Σχολῆς εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον προσετέθη εἰς τὸν τίτλον τῶν ἀποφοίτων τῆς καὶ τὸ παρεπίθετον τοῦ μηχανικοῦ, τοῦτο εἶναι ἄλλο ζήτημα καὶ δὲν δύναται νὰ δημιουργήσῃ διαφορὰς μεταξὺ τῶν τέκνων τῆς αὐτῆς οἰκογενείας ἅτινα, κατέχοντα τὰ αὐτὰ ὄπλα, πρόκειται νὰ ἀντιμετωπίσουν κοινὸν τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς καὶ ἐπομένως δὲν ἔχουν κατὰ τὸν ἀλλήλομάχωνται, ἀδυνατίζοντα οὕτω ἀσκόπως τὰς προσπαθείας τοῦ συνόλου.

ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

Ὡς ὀρθῶς ὑπέδειξεν ἡ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ καθηγητοῦ κ. Α. Τσακαλώτου εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐνώσεως, ἐπιβάλλεται ἡ ἴδρυσις εἰς τὴν Φυσικομαθηματικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν ἐδρῶν τῆς Βιοχημείας καὶ τῆς Γενικῆς Μικροβιολογίας. Τὰ μαθήματα ταῦτα ἀποτελοῦν τὸν συνδετικὸν κρίκον σειρᾶς ὅλης ἄλλων μαθημάτων διδασκομένων εἰς τὴν κατὰ τὰ λοιπὰ ἀρτιωτάτην Φυσικομαθηματικὴν Σχολὴν καὶ θὰ καταστῆ κατ' ἐξοχὴν ὠφέλιμος ἡ

διδασκαλία αὐτῶν καὶ πρὸς τοὺς σπουδαστὰς τοὺς ἀσχολουμένους μὲ τὴν μελετὴν τῶν φυσιογνωστικῶν μαθημάτων (Ζωολογίαν, Βοτανικὴν κ.λ.), ἀλλὰ πρὸ παντὸς εἰς τοὺς σπουδαστὰς τῆς Χημείας. Αἱ γνώσεις τῆς Βιοχημείας καὶ τῆς Γενικῆς Μικροβιολογίας ἀπαιτοῦνται εἰς πλείστας βιομηχανικὰς καὶ ἄλλας ἐφαρμογὰς, ὡς εἰς τὴν ζυμοχημίαν, βιομηχανίας τροφίμων, βυροοδεψίαν, χημείαν καὶ μικροβιολογίαν τοῦ ἐδάφους, ὅπως ἐπίσης ἀποτελοῦν ἀπαραίτητον ἐφόδιον εἰς τὸν θεωρητικὸν ἢ ἐργαστηριακὸν ἐπιστήμονα. Τὰ μαθήματα ἐπομένως ταῦτα ἀνήκουν σαφῶς εἰς τὸν κύκλον τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν καὶ εἰς τὴν ἀντίστοιχον σχολὴν εἶναι ὀρθὸν νὰ διδάσκωνται, διότι αἱ ἀνάλογοι ἔδραι τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς εἶναι κατ' ἐξοχὴν κλινικῆς διδασκαλίας καὶ κατ' ἀκολουθίαν δὲν πρέπει νὰ συγχέωνται πρὸς τὰς ἤδη ἐπιδιωκόμενας. Ἀπὸ τὴν Φυσικομαθηματικὴν Σχολὴν, εἰς ἣν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Μαΐου ἔχει περιέλθει πρὸς μελέτην τὸ ζήτημα, ἀναμένομεν ὅπως ταχέως, διὰ τοῦ κύρους τῆς ἐνισχύσεως τὴν πρότασιν τῆς Ε.Ε.Χ. καὶ ἐπιτύχῃ τὴν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἰδρυσιν τῶν ἐν λόγῳ ἑδρῶν.

Οἱ εἰς τὰς βιομηχανίας ἐργαζόμενοι συνάδελφοι καὶ ἰδίως οἱ τῶν ἐπαρχιῶν, ὡς γνωστόν, στεροῦνται ὥραριου ἐργασίας. Ἐκτὸς τῶν καθαρῶς ἐπιστημονικῶν καθηκόντων τῶν ἔχουν ἐπιφορτισθῆ με καθήκοντα διοικητικὰ καὶ πολλάκις διαχειριστικὰ, ἀναγκαζόμενοι πρὸς διεκπεραίωσιν τοῦ ὄγκου τῆς τρεχούσης ἐργασίας νὰ ἐργάζωνται μέχρις ἐξαντλήσεως, πολλάκις 12 καὶ 14 ὥρας τὸ 24ωρον. Ἡ Ἐνωσις τῶν Χημικῶν ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐνεργήσῃ ταχέως καὶ ἐντόνως παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐθν. Οἰκονομίας πρὸς ἄμεσον διόρθωσιν τοῦ κακοῦ τούτου, καὶ πρὸ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ περὶ ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος νόμου. Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς δὲ οὐχὶ τῆς καταβολῆς ὑπερωριῶν, διὰ τὴν ἐπὶ πλέον ἐργασίαν, ἀλλὰ τῆς στοιχειώδους προστασίας τῆς υγείας τῶν ὑπὸ τοιοῦτος ὁρους ἐργαζομένων συναδέλφων. Ἡ ἐργασία τοῦ χημικοῦ καὶ ἰδίως ἐν τῇ βιομηχανίᾳ εἶναι ὁπωσδήποτε ἐξαντλητικὴ καὶ φθοροποιὸς διὰ τὴν υγείαν (δηλητηριώδεις ἀναθυμιάσεις, ὑγροὶ καὶ σκοτεινοὶ χώροι, ἐπικίνδυνοι οὐσίαι κ.λ.) ὥστε νὰ ἐπιβάλλεται ὁ μέτριασμός τῶν ὥρων ἐργασίας εἰς ὥρον καὶ οὐχὶ ἡ αὐξήσις αὐτῶν καὶ πέραν τοῦ ὄρου.

Εἰς τὸ Κεντρικὸν Ἐδαφολογικὸν Ἐργαστήριον πληροφοροῦμεθα ὅτι ἐργάζονται ἀπὸ μηνῶν τέσσαρες τελειόφοιτοι γυμνασίου μισθοδοτούμενοι ὡς ἔκτακτοι ὑπάλληλοι μὲ τὸν τίτλον τοῦ παρασκευαστοῦ. Ἡ ὑπηρεσία τοὺς ἔχει ἀναθέσει, κατόπιν εἰδικῆς προπαιδεύσεως, τὴν ἐκτέλεσιν ἑδαφολογικῶν τινῶν προσδιορισμῶν. Παρ' ὅτι ὅμως αἱ ἐν λόγῳ θέσεις δὲν εἶναι ἐξαιρετικαὶ ἀπὸ μισθολογικῆς ἀπόψεως, φρονοῦμεν, ὅτι θὰ ἠδύναντο ἄριστα νὰ καταληφθοῦν, δι' ἐν χρονικὸν διάστημα, παρὰ τεσσάρων συναδέλφων ἐκ τῶν νεοαποφοιτησάντων τῶν σχολῶν, οἵτινες καὶ τὴν ὑπηρεσίαν θὰ ἐξυπηρετοῦν πληρέστερον, παρέχοντες ἀληθῶς ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν, καὶ οἱ ἴδιοι θὰ ὠφελοῦντο εἰδικευόμενοι εἰς ἕνα ἀναλυτικὸν κλάδον μεγάλους διὰ τὴν Ἑλλάδα σημασίας. Ἐφιστῶμεν λοιπὸν

τὴν προσοχὴν τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς ὅπως εἰσηγηθῆ καὶ καταβάλλῃ κάθε προσπάθειαν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας διὰ τὴν ἐνωφελεστέραν χρησιμοποίησιν τῶν πιστώσεων τῶν ἐν λόγῳ θέσεων, διότι ἀσφαλῶς δὲν εἶναι ὀρθόν, ἀκόμη σήμερον, νὰ ἐνισχύωμεν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι τὸν ἐμπειρισμὸν εἰς τὴν ἐπιστήμην.

Χ. Χ.

ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Αἱ κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας ἐνέργειαι τῆς Δ. Ε. περιωρίσθησαν εἰς τὴν διεκπεραίωσιν τῆς τρεχούσης ἐργασίας, ἥτοι συγκέντρωσιν καὶ ἐπεξεργασίαν τῆς ὕλης τῶν τευχῶν ὑπ' ἀριθ. 5 καὶ 6, διορθώσεως δοκιμίων, ἀποστολῆν τῶν τευχῶν εἰς τοὺς συνδρομητὰς, εἴσπραξιν ἐσόδων ἐκ διαφημίσεων καὶ συνδρομῶν κ.λ. Τὸ μόνον ἑκτακτὸν γεγονός ὑπῆρξεν ὅτι ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἐ. ἔ. τὰ «Χημικά Χρονικά» ἐστερήθησαν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Δ. Ε. κ. Χαριλ. Στεριοπούλου, συνεπεῖα παραιτήσεως αὐτοῦ. Τὸ ἱστορικὸν τῆς παραιτήσεως ταύτης ἔχει ὡς ἀκολουθῶς: Ὁ κ. Στεριόπουλος δι' ἐπιστολῆς ἀπὸ 30ῆς Ἰουνίου ἐ. ἔ. ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τὸ Δ. Σ. δὲν διέψευσε, ὡς παρεκάλεσεν αὐτὸ δι' ἐπιστολῆς του, δημοσίευμα τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Χημικῶν» διὰ τοῦ ὁποῦοιου κατηγορεῖτο ὡς ἐνεργῶν ἐναντίον τῆς Ἐνώσεως*). Ἐκλεγείς εἰς τὴν Δ. Ε. τοῦ περιοδικοῦ τῆ ὑποδείξει τοῦ Δ. Σ. δὲν ἦτο δυνατόν, ὑπεστήριζεν ὁ κ. Στεριόπουλος, νὰ μετέχῃ πλέον αὐτῆς ἐφ' ὅσον τὸ Δ. Σ. διὰ τῆς στάσεώς του φαίνεται ὑιοθετοῦν τὰς καθαποτέμνας αὐτοῦ ἀπόψεις. Κατόπιν τῆς ἐπιστολῆς ταύτης τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Δ. Ε. τοῦ περιοδικοῦ τὸ μὲν ἀπηύθυναν σχετικὸν ἔγγραφο πρὸς τὴν Ἐνωσιν μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως παράσχῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὰς δεούσας ἐξηγήσεις, τὸ δὲ ἐγνώρισαν δι' ἐγγράφου εἰς τὸν κ. Στεριόπουλον ὅτι δὲν ἀποδέχονται τὴν παραίτησίν του ἐφ' ὅσον τὸ περιοδικὸν ἀποτελεῖ ὄλος ἀνεξάρτητον ὄργανον καὶ οὐδόπως τὸ ἀφοροῦν αἰ μετὰ τοῦ Δ. Σ. τῆς Ἐνώσεως διαφοραί. Ἡ Ἐνωσις ἀπήντησεν ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου τῆς Δ. Ε. ὅτι δὲν διέψευσε τὰ κατὰ τοῦ κ. Στεριοπούλου γραφέντα κατόπιν τῆς παλαιᾶς ἀρχῆς ἣν εἶχε λάβῃ νὰ μὴ ἀπαντᾷ εἰς δημοσιεύματα στρεφόμενα ἐναντίον τῶν διοικούντων. Τὴν ἀπάντησιν ταύτην τοῦ διεβίβασε ἡ Δ. Ε. δι' ἐγγράφου, παρακαλοῦσα αὐτὸν συγχρόνως ὅπως μὴ ἐπιμείη περαιτέρω εἰς τὴν παραίτησίν του, πλὴν ὅμως ὁ κ. Στεριόπουλος διὰ νεωτέρας ἐπιστολῆς του ἀπὸ 12ης Αὐγούστου ἐπανέλαβε τὴν ὑποβολὴν παραιτήσεως. Εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἀναπτύσσει τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποῖους δὲν κρίνει ἐπαρκῆ τὴν ἀπάντησιν τοῦ Δ. Σ. τῆς Ἐνώσεως. Κατόπιν τούτου ἡ παραίτησις τοῦ κ. Στεριοπούλου ἐγένετο ἀποδεκτή.

Ἡ οὕτω χηρεύσασα ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ θέσις, μὴ ὑπάρχοντος τρίτου ἐπιλαχόντος συμβούλου, νομίμως ἐκλεγέντος, δὲν θὰ συμπληρωθῆ κατὰ τὰ ὀριζόμενα ἐν ἀρθρῷ 13 § 1 τοῦ Ὁργανισμοῦ τοῦ περιοδικοῦ.

* Τὸ περὶ οὗ λόγος δημοσίευμα διέψευσεν ἡ Δ. Ε. τοῦ περιοδικοῦ διὰ δηλώσεώς της εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῶν Χημικῶν».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ἡ ἐκτύπωσις τοῦ προηγουμένου τεύχους (Σεπτεμβρίου) ἐπερατώθη, ὡς γνωστόν, ἐνωρίτερον τοῦ συνήθους καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ διεκπεραίωσις συμπληρώθη πρὸ τῆς 20ῆς Αὐγούστου. Κατὰ συνέπειαν δὲν κατέστη δυνατόν νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν ταχυδρομῆσιν ἀλλαγὰι διευθύνσεων αἵτινες μᾶς ἐγνωστοποιήθησαν μετὰ τὴν ἀνωτέρω ἡμερομηνίαν. Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς συναδέλφους τοὺς εὐρισκομένους εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην, ὅπως ἀναζητήσωσι τὸ ἐν λόγῳ τεῦχος εἰς τὴν παλαιάν των διεύθυνσιν καί, ἐν περιπτώσει ὀριστικῆς ἀπωλείας, καταστήσωσι τοῦτο γνωστόν δι' ἐπιστολῆς των εἰς τὴν Γραμματείαν τοῦ περιοδικοῦ πρὸς ἐπαναποστολήν.

Γενικῶς παρακαλοῦμεν τοὺς συναδέλφους ὅπως, εἰς τὴν περίπτωσιν ἀπωλείας τοῦ τεύχους ἢ ἀλλαγῆς διευθύνσεως ἢ καὶ οἰασδήποτε ἄλλης πρὸς τὸ περιοδικὸν γνωστοποιήσεως, γνωρίζωσι τοῦτο δι' ἐνυπογράφου σημειώματος ἀπευθυνομένου πρὸς τὸν Γραμμ. Συντάξεως κ. Ἰω. Κανδήλην καὶ οὐχὶ δι' ἀπλῆς προφορικῆς εἰδοποιήσεως πρὸς τὸν ὑπάλληλον τῆς Ἐνώσεως ἢ τοῦ περιοδικοῦ. Τοῦτο ἂφ' ἑνὸς διευκολύνει τὴν ὑπηρεσίαν τῆς διεκπεραίωσεως, ἂφ' ἑτέρου δέ, εἰς τὴν περίπτωσιν ἐπαναποστολῆς τεύχους, ἀποτελεῖ τὸ δικαιολογητικὸν διὰ τὰς χρεώσεις τοῦ περιοδικοῦ καὶ τὰ τηρούμενα βιβλία ἀποθήκης. Ἐπαναποστολῆ τεύχους δὲν θὰ διενεργηθῆται ἐφεξῆς ἄνευ τοιοῦτου σημειώματος φέροντος τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἐνδιαφερομένου.

Ἐπειδὴ πολλοὶ παραπονοῦνται, ἀδικαιολογητῶς, δι' ἐπιστολῶν ὅτι δὲν ἔλαβον τὰ ἐκδοθέντα τεύχη τοῦ περιοδικοῦ καὶ ζητοῦν τὴν ἀποστολὴν των, γνωρίζομεν διὰ μίαν ἔτι φοράν τὰ ἀκόλουθα: Τὰ τεύχη ὑπ' ἀριθ. 1—3 (Μαΐου - Ἰουλίου 1936) ἀπεστάλησαν εἰς ἅπαντας τοὺς χημικοὺς τῶν ὁποίων ἦσαν γνωσταὶ αἱ διευθύνσεις εἰς τὴν Ε.Ε.Χ., εἴτε ἐκ τῶν δελτίων ἀπογραφῆς των εἴτε ἄλλως πως. Ἀπὸ τοῦ τεύχους ὑπ' ἀριθ. 4 (Αὐγούστου) καὶ ἐφεξῆς τὸ περιοδικὸν ἀποστέλλεται μόνον εἰς ἐκείνους ἐκ τῶν χημικῶν οἵτινες εἶναι μέλη τῆς Ἐνώσεως, ἢτοι ἔχουν καταβάλει, ἐκτὸς τοῦ δικαιώματος ἐγγραφῆς, καὶ μέρος τῶν ἀπὸ 1ης Ἰουνίου 1934 συνδρομῶν. Χημικοὶ τῶν ὁποίων ἐγένοντο γνωστὰ τὰ στοιχεῖα καὶ αἱ διευθύνσεις των μετὰ τὴν 1ην Ἰουνίου 1936, ἢτοι μετὰ τὴν ἀποστολὴν ἄνω τριῶν πρώτων τευχῶν, δὲν δικαιοῦνται πλέον τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ καταβάλουν εἰς τὴν Ἐνωσιν μέρος τοῦλάχιστον τῶν συνδρομῶν των. Παρακαλοῦμεν ἐπομένως τοὺς παραπονομένους διὰ τὴν διακοπὴν τῆς ἀποστολῆς τοῦ περιοδικοῦ ἢ τὴν μὴ λήψιν οὐδενὸς τεύχους αὐτοῦ ὅπως ἐξετάζουν προηγουμένως ἐὰν εὐρίσκονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν δικαιουμένων νὰ τὸ λαμβάνουν.

Τὰ «Χημικά Χρονικά» ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ των ὅπως καταστήσουν ἐυρύτερον γνωστὴν τὴν Ἑλληνικὴν βιομηχανίαν καὶ μελετήσουν τὰς προόδους καὶ κατευθύνσεις τῆς, ἐγκαινιάζουν ἀπὸ τοῦ παρόντος τεύχους σειρὰν ἀνταποκρίσεων μὲ τὸν ἀνωτέρω ἀντικειμενικὸν σκοπὸν. Ἡ σειρά αὕτη, συμπληρουμένη, θὰ ἀποτελέσῃ τὴν πιστὴν καὶ πλήρη εἰκόνα τῆς σημερινῆς

καταστάσεως τῆς βιομηχανίας μας, ἀπηλλαγμένη πάσης ὑπερβολῆς ἢ σκοπιμότητος. Ὁ κ. Ι. Κανδήλης, ἐπ' εὐκαιρίᾳ μεταβάσεώς του εἰς Τρίπολιν, ἐμελέτησε τὴν ἐκεῖ βιομηχανικὴν κίνησιν καὶ συνεκέντρωσε τὰ σχετικὰ στοιχεῖα, βάσει τῶν ὁποίων παρέχει τὸ πρῶτον ἄρθρον τῆς σειρᾶς ταύτης, ἀφιερωμένον εἰς τὴν περιγραφὴν τῶν ἐργοστασίων τῆς Τριπόλεως καὶ τῆς περιοχῆς τῆς.

Ἀπὸ τοῦ παρόντος τεύχους ἐγκαινιάζεται ἐπίσης στήλη γνωμῶν καὶ κρίσεων τοῦ περιοδικοῦ ἐπὶ τῶν κεφαλαιωδῶν ζητημάτων τοῦ κλάδου. Ἡ μέχρι τοῦδε, ἐκ τῆς δράσεως τοῦ περιοδικοῦ, ἀποκτηθεῖσα πείρα, ἀπέδειξεν ὅτι ἡ προάσπισις τῶν συμφερόντων τῶν χημικῶν, τῶν ὁποίων τοῦτο ἐτάχθη ὑπερμαχος καὶ ἢ ἐν γένει ἀνύψωσις τοῦ ἐπιπέδου τοῦ κλάδου μας δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐξυπηρετηθοῦν ἐπαρκῶς, ἀπὸ δημοσιογραφικῆς ἀπόψεως, διὰ μόνης τῆς ζητᾶς ἐξιστορήσεως τῶν γεγονότων ἢ τῶν προσπαθειῶν τῶν ὀργανώσεών μας. Ἀπαιτεῖται παραλλήλως καὶ μία λογικευμένη ἐπ' αὐτῶν κριτικὴ τὴν ὁποίαν μόνον ὁ μετ' ἀντικειμενικότητος παρακολουθῶν ταῦτα δύναται νὰ ἐκφέρῃ καὶ ἢτις ἀσφαλῶς θὰ διαφωτίσῃ τὸν ἀναγνώστην εἰς τὴν μόρφωσιν γνῶμης καὶ θὰ καθοδηγήσῃ τοὺς ἀσχολουμένους μὲ τὰ πάσης φύσεως ζητήματα τῶν χημικῶν. Ἐκτὸς τῆς κριτικῆς ταύτης ἢ διοίκεισις τοῦ περιοδικοῦ καὶ οἱ συνεργάται του, παρακολουθοῦντες ἐκ τοῦ πλησίον ὅλα τὰ ζητήματα τοῦ κλάδου, ἄνευ ὅμως οὐδεμιᾶς ἀναμίξεως εἰς τὰ τῆς διοικήσεως τῆς Ἐνώσεως, δηλ. ἄνευ πολιτικῆς ἢ ἄλλης σκοπιμότητος, εἶναι εἰς θέσιν νὰ ὑποδείξουν ἐνεργεῖας ἐπιβεβλημένας καὶ ὠφελίμους, αἵτινες εἶναι φυσικόν, ὡς ἐκ τοῦ ὄγκου τῆς τρεχούσης ἐργασίας, νὰ διαφεύγουν τοὺς διοικοῦντας. Αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἔχει ἡ νεοεγκαινιάζομένη στήλη, διὰ τῆς ὁποίας τὰ «Χημικά Χρονικά», πιστὰ πάντοτε εἰς τὰς ἀρχὰς των, οὐδόλως προτίθενται νὰ ἀσκήσουν πολιτικὴν, οὐδὲ νὰ ἀναμιχθοῦν εἰς τὰς τυχόν προσωπικὰς διαφορὰς μεταξὺ ἀτόμων ἢ ὁμάδων, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ μιᾶς, ἐπαναλαμβάνομεν, ἀντικειμενικῆς καὶ σώφρονος κριτικῆς νὰ διαφωτίσουν καὶ ἐνισχύσουν τὸ ἔργον τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν διεκδικήσεων καὶ προσπαθειῶν τῆς τάξεως τῶν χημικῶν.

Τὸ παρὸν τεῦχος τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» κυκλοφορεῖ, ὡς προαναγγείλαμεν, τὴν 15ην τοῦ μηνὸς ἀντὶ τῆς 1ης. Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ὅμως καὶ ἐφεξῆς τὸ τεῦχος θὰ κυκλοφορῇ κανονικῶς τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΟΡΙΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ ΧΗΜΙΚΩΝ, ΙΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τῇ 3ῃ Αὐγούστου 1936 ἡ κάτωθι ἐπιτροπὴ συγκροτηθεῖσα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 62322 τῆς 6 Ἰουλίου 1936 ὑπουργικῆς ἀποφάσεως Ὑπουργεῖου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐκ τοῦ κ. Α. Τσακαλώτου ὡς Προέδρου καὶ τῶν κ. κ. Κ. Κυριαζίδου, Π. Καλμούχου, Ν. Δασκαλάκη, Ν. Δεδοπούλου, Κ. Σακελλαριάδου, Κ. Μακρῆ, Π. Παπαμιχαήλ καὶ Γ. Κωνσταντινίδου ὡς μελῶν ὅπως κατόπιν ἐπισταμένης με-

λέτης του ζητήματος άποφανθή ποία τὰ όρια άσκήσεως του επαγγέλματος του χημικού έν σχέσει πρός τὰ τών Ιατρών και φαρμακοποιών, συνήλθεν εις έπανειλημμένες συνεδριάσεις και κατόπιν ένδελεχούς μελέτης κατέληξεν εις τās κατωτέρω άναγραφομένας άποφάσεις :

"Όσον άφορᾷ τόν καθορισμόν τών όρίων επαγγελματικής άρμοδιότητας μεταξύ χημικών και φαρμακοποιών :

1ον) Αί χημικά άναλύσεις έν γένει είναι έργον τών χημικών. Προκειμένου όμως περι άναλύσεων φαρμάκων και φαρμακευτικών ειδών έν γένει, ώς και τών ειδών επιδέσεως, κατ' έξοχήν δικαιούνται νά εκτελῶσι ταύτας και οί έπιστήμονες φαρμακοποιοί, οίτινες δύνανται και νά ιδρύωσι πρός τόν σκοπόν τούτον ειδικά έργαστήρια άναλύσεων όνομαζόμενα «Έργαστήρια Έλέγχου Φαρμάκων», ώς και νά παρίστανται εις τās ένώπιον του Γενικού Χημείου κατ' έφεσιν έπανεξετάσεις και ένώπιον δικαστηρίων ώς πραγματογνώμονες διά τὰ είδη ταύτα. Τήν διεύθυνσιν τών έργαστηρίων τούτων αναλαμβάνουσι φαρμακοποιοί μη διατηροῦντες ίδιον φαρμακείον. Είς τās παρ' αὐτῶν χορηγούμενας εκθέσεις οφείλουσι νά αναγράφωσι τὸ σύμφωνον ή μη του έξετασθέντος είδους πρός τήν Φαρμακοποιάν ή Φαρμακευτικὸν κώδικα, συμφώνως πρός τὰ όποία έξητάσθησαν. Έκφράζεται δὲ ή ευχή όπως εις τὸ μέλλον εφαρμόζεται αὐστηρότερον ὁ νόμος όστις άπαγορεύει τήν άναγραφήν επί τής προσόψεως του Φαρμακείου οίουδήποτε έτέρου τίτλου ή έπιγραφῶν ύποδηλουσῶν τήν εκτέλεσιν οίωνδήποτε έξετάσεων.

2ον) Έν τή βιομηχανία φαρμάκων και φαρμακευτικῶν ειδῶν έν γένει ύπεύθυνος παρ' εκάστῳ έργοστασίῳ δέον νά προσλαμβάνεται φαρμακοποιός ή χημικός κατὰ τήν κειμένην νομοθεσίαν.

3ον) Είς τās πόλεις και χωρία ένθα δὲν ύπάρχει εγκατεστημένος χημικός έξασκῶν ιδιωτικῶς τὸ επάγγελμά του, επιτρέπεται ή εκτέλεσις έξετάσεων τροφίμων και ποτῶν εις τὰ εκεί λειτουργοῦντα φαρμακεία, έφ' όσον τὰ όρια τούτων απέχουσι τουλάχιστον 10 χιλίόμετρα από του μέρους ένθα ύπάρχει ὁ χημικός ὁ έξασκῶν τὸ επάγγελμά του, πρός άποκλειστικὸν δὲ σκοπὸν τής διαπιστώσεως του βρωσίμου ή μη αὐτῶν και άνευ του δικαιώματος παροχής γνωματεύσεως πρός έμπορικὴν χρῆσιν. Καί τουτο πρός έξυπηρέτησιν τών άναγκῶν του πληθυσμοῦ, δεδομένου ότι και οί φαρμακοποιοί κατέχουσι τὰ απαιτούμενα έπιστημονικά έφόδια. Τὸ δικαίωμα τουτο παύει εὐθὺς ώς ήθελεν εγκατασταθῆ, έντός τής άνωτέρω καθοριζόμενης ακτίνας, χημικός έξασκῶν τὸ επάγγελμά του.

4ον) Τὸ δικαίωμα τής έξασκήσεως, συμφώνως τοῖς κειμένοις νόμοις, του επαγγέλματος του οινολόγου έχουσι οί χημικοί. Οὐχ ήττον όμως οί φαρμακοποιοί οί κεκτημένοι μέχρι σήμεραν άδειαν οινολόγου δικαιούνται ν' άσκήσωσιν έλευθέρως και εις τὸ μέλλον τὸ επάγγελμα τουτο.

5ον) Οί διατελέσαντες διευθυνταί τών Στρατιωτικῶν Χημείων άρμοδιότητας έπιμελητείας, τών καταργθέντων διά του νόμου «Περὶ Ιδρύσεως του Γενικού

Χημείου Κράτους» και περι τών όποιων ὁ νόμος 6129, έν τῷ άρθρῳ 6, έχει αρχικῶς προνοήσει, δικαιούνται έλευθέρως νά έξασκῶσι τὸ επάγγελμα του χημικού. Η άνωτέρω τελευταία διάταξις άφορᾷ τρεῖς αξιωματικούς του Φαρμακευτικού, οίτινες διήθυσαν επί μακρόν κρατικά χημικά έργαστήρια εις τὰ όποία διενηργεῖτο ὁ χημικός έλεγχος όλων τών ειδῶν του στρατου και όλαί αί έργασία και μελέται αί άφορῶσαι τās προδιαγραφάς και τās μεθόδους έρεῦνης τών ειδῶν τούτων και τούς όποιους συνεπῶς τὸ κράτος άνεγνώρισεν έπισήμως από μακροῦ ώς χημικούς.

"Όσον δὲ άφορᾷ τήν εκτέλεσιν μικροβιολογικῶν και βιολογικῶν άναλύσεων, τουτέστι τόν καθορισμόν άρμοδιότητας μεταξύ Ιατρῶν και φαρμακοποιῶν και χημικῶν :

Η έπιτροπή παραδέχεται ότι άρμόδιοι πρός τουτο κατόπιν ειδικής μετεκπαιδεύσεως είναι οί Ιατροί, οί φαρμακοποιοί και οί χημικοί, δέχεται δὲ όμοφώνως τήν προεργασίαν του Καθηγητου κ. Τσακαλώτου περι μετεκπαιδεύσεως αὐτῶν και έπομένως περι τής ανάγκης ιδρύσεως ειδικου πτυχίου μικροβιολόγου, τὸ όποιον δύνανται νά άποκτήσωσι πτυχιούχοι Ιατροί, φαρμακοποιοί και χημικοί.

Τὸ σχέδιον του κ. Τσακαλώτου παραδεχομένη ή έπιτροπή τὸ συνυποβάλλει με τήν ευχήν όπως τὸ ταχύτερον λάβη τήν μορφήν νόμου κατόπιν γνωματεύσεως τών Σχολῶν του Πανεπιστημίου, ώς πρός τās λεπτομερείας αὐτου.

"Ός πρός δὲ τούς ήδη άσκούντας τήν ειδικότητα του μικροβιολόγου Ιατρούς, φαρμακοποιούς και χημικούς και τούς όπωσδήποτε άσκήσαντας τήν ειδικότητα ταύτην, δυνάμει τών κειμένων νόμων, οὔτοι θέλουσιν έλευθέρως έξακολουθήσει έργαζόμενοι συμφώνως τή άδεία ήν κέκτηνται.

Έπιστήμονες, Ιατροί, φαρμακοποιοί και χημικοί, άποδεδειγμένως έργασθέντες πρὸ τής δημοσιεύσεως του σχετικου νόμου εις τήν μικροβιολογίαν, δύνανται νά λάβωσιν άδειαν γενικὴν ή περιωρισμένην συμφώνως γνώμη ειδικής έπιτροπής όρισθησομένης ύπό του Υπουργείου Υγεινῆς επί τή βάσει προσκομισθησομένων στοιχείων, έφ' όσον ύποβληθῆ αίτησις πρός άπόκτησιν άδειας έντός διμήνου από τής δημοσιεύσεως του σχετικου νόμου. Είς τήν έπιτροπήν ταύτην, προκειμένου περι φαρμακοποιου, δέον νά όρισθῆ ώς μέλος και εις φαρμακοποιός, προκειμένου δὲ περι χημικου και εις χημικός.

Από τής εφαρμογῆς του νόμου «περι ειδικου πτυχίου μικροβιολόγου» ή ύφισταμένη νομοθεσία περι ειδικότητος μικροβιολόγου και παροχής περιωρισμένης άδειας εις Ιατρούς, φαρμακοποιούς και χημικούς δέον νά καταργηθῆ.

Η Έπιτροπή : Πρόεδρος Α. Τσακαλώτος. Μέλη : Κ. Κυριαζίδης και Π. Καλμουχος εκ μέρους τών Ιατρῶν, Ν. Δασκαλάκης και Ν. Δεδόπουλος εκ μέρους τών φαρμακοποιῶν, Κ. Σακελλαριάδης και Κ. Μακρῆς εκ μέρους τής Ένώσεως Έλλ. Χημικῶν και Π. Παπαμιχαήλ και Γ. Κωνσταντινίδης εκ μέρους του Τεχν. Έπιμελητηριου.

Η ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΔΙΚΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΧΑΡΤΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Ὡς ἀνεγράψαμεν εἰς τὸ προηγούμενον τεύχος, τῇ φροντίδι τοῦ Συλλόγου χημικῶν Ἀχαΐας εἶχεν ὑποβληθῆ μήνυσις κατὰ τοῦ βιομηχάνου χαρτοποιίας Πατρῶν κ. Ε. Λαδοπούλου ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ ἐπιθεωρητοῦ ἐργασίας κ. Π. Γενεράλη διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ ἐργοστασίου τοῦ ἀνευ τῆς ἐπιβλέψεως χημικοῦ ὡς προβλέπεται ὑπὸ τοῦ Διατάγματος τῆς 7/16 Φεβρουαρίου 1934. Αὕτη ἐξεδικάσθη ὑπὸ τοῦ Πταισματοδικείου, ἐπιβληθέντος εἰς αὐτὸν προστίμου δραχ. 10.000.

Τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἐφείβετο ὁ κ. Λαδόπουλος ἐνώπιον τοῦ τριμελοῦς Πατρῶν καὶ ἡ σχετικὴ δίκη ἐξεδικάσθη τὴν 4ην Σεπτεμβρίου. Λόγω τῆς σπουδαιότητος τῆς ὑποθέσεως, ἡ ἀπόφασις τῆς ὁποίας προεβλέπετο ὅτι θὰ εἶχε μεγάλην ἀπήχησιν μεταξύ τῶν κύκλων τῶν ἐκατέρωθεν ἐνδιαφερομένων, ὁ Σύλλογος Ἀχαΐας ἐζήτησε τὴν ἀρωγὴν τῆς Ἐνώσεως πρὸς ἀποστολὴν ἀντιπροσώπου διὰ τὴν καὶ ἐκ μέρους αὐτῆς ὑποστήριξιν τῶν ἀπόψεων τῶν χημικῶν.

Ἡ Ἐνωσις ἀπέστειλε προθύμως δι' ἐξόδων τοῦ ταμείου τῆς τὸν σύμβουλον κ. Κ. Μακρῆν. Ἐπίσης μετέβησαν εἰς Πάτρας, ἰδίαις δαπάναις, ἐκ μέρους τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν», ὁ Γραμμ. Συντάξεως αὐτῶν κ. Ι. Κανδήλης καὶ ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Ἐνώσεως κ. Ν. Καρνής. Ἡ δίκη εἶχεν ὀρισθῆ διὰ τὴν 3ην Σεπτεμβρίου, ἐξεδικάσθη ὁμως τὴν ἑσπέραν τῆς ἐπομένης. Ὑπῆρξε δὲ λίαν ἐξονυχιστικὴ, τοῦ δικαστηρίου ἐπιμείναντος νὰ διευκρινίσῃ κατὰ πόσον κατὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ χάρτου προστίθενται χημικαὶ οὐσίαι καὶ χωροῦν μεταξύ αὐτῶν χημικαὶ ἀντιδράσεις. Ἐκ τούτου θὰ συνεπεραίνετο ἂν ἡ χαρτοβιομηχανία ἀποτελεῖ ὄντως χημικὴν βιομηχανίαν.

Ὡς μάρτυρες-ἐμπειροτέχνη ἐξητάσθησαν ἐκ τῶν ἐκεῖ χημικῶν οἱ κ. κ. Π. Γενεράλης, ἐπιθεωρητῆς ἐργασίας, Γ. Δημόπουλος, χημικὸς-οἰνολόγος, καὶ Π. Παπαδόπουλος, προϊστάμενος τοῦ Παραρτ. Γεν. Χημείου τοῦ Κράτους, καὶ ἐκ τῶν χημικῶν τῶν Ἀθηνῶν οἱ κ. κ. Καρνής καὶ Κανδήλης, οἵτινες ἀνέλαβον αὐτοβούλως τὴν ἐκπροσώπησιν τῆς Ἐνώσεως, τοῦ ἐπισήμου ἀντιπροσώπου αὐτῆς κ. Μακρῆ ἐπειγομένου νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ ἀναχωρήσαντος εἰς Ἀθήνας πρὸ τῆς ἐκδικάσεως τῆς ὑποθέσεως. Αἱ μαρτυρικαὶ αὐταὶ καταθέσεις ὑπῆρξαν λίαν διαφωτιστικαί, τοῦ δικαστηρίου στηριχθέντος ἐπ' αὐτῶν καὶ πεισθέντος ἀπολύτως περὶ τοῦ δικαίου τῶν ἀπόψεων τῶν χημικῶν.

Ὡς μάρτυρες ὑπερασπίσεως τοῦ κ. Λαδοπούλου παρέστησαν οἱ δύο Γερμανοὶ ἐργοδηγοὶ τοῦ ἐργοστασίου του, καταθέσαντες διὰ διερμηνέως. Ἡ ἀπολογία τοῦ ἰδίου καὶ ἡ ἀγόρευσις τοῦ δικηγόρου του ἐστηρίχθησαν ἐπὶ τελείως ἐπιπολαίων καὶ ἀσυμφώνων πρὸς τὴν πραγματικότητα ἐπιχειρημάτων, μεταξύ τῶν ὁποίων τὸ περὶ ἀντισυνταγματικότητος τοῦ διατάγματος, ἂν καὶ τοῦτο ἐφαρμόζεται ἤδη ἀπὸ ἐτῶν. Ἐπίσης ὑπεστηρίχθη ὅτι ὁ κ. Λαδόπουλος εἰς τὴν προκειμένην ἐπιχείρησιν, τὰ κεφάλαια τῆς ὁποίας ὑπολογίζονται ὑπὲρ τὰ 100.000.000 δραχμῶν, μετέχει ἀτομικῶς μόνον κατὰ 3.000.000 καὶ ἐπομένως δὲν περιλαμβάνεται, τοῦλάχιστον αὐτὸς προσωπικῶς, εἰς

τὴν διάταξιν ἣτις ὀρίζει διὰ τὰς χαρτοβιομηχανίας ὑποχρέωσιν προσλήψεως χημικῶν ἐφ' ὅσον τὰ κεφάλαιά τὰ ὑπερβαίνουν τὰ 10.000.000 δραχμῶν.

Ἐν τέλει, ἀποδειχθέντος πανηγυρικῶς τοῦ βασίμου τῶν ἀπόψεων τῶν χημικῶν, ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις διὰ τῆς ὁποίας ὁ κ. Λαδόπουλος κατεδικάσθη ἐκ νέου, ἐπιβληθέντος εἰς αὐτὸν προστίμου δραχμῶν 5.000.

ΤΡΙΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΩΝ "ΧΗΜΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ,, ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ ΚΑΙ ΑΙΓΙΟΝ

Τὰ «Χημικὰ Χρονικά» ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τῶν ὄπως συσφίγξουν ἔτι μᾶλλον τοὺς πνευματικοὺς δεσμοὺς μεταξύ τῶν συναδέλφων καὶ προαγάγουν τὸ μορφωτικὸν τῶν ἔργων, ἀπεφάσισαν τὴν διενέργειαν ἐκδρομῶν τῶν μελῶν τῆς Ε. Ε. Χ. καὶ τῶν συνδρομητῶν τοῦ περιοδικοῦ κατ' ἀρχὰς εἰς τὰ ἐν Ἑλλάδι μεγάλα κέντρα τῆς χημικῆς βιομηχανίας καὶ μελλοντικῶς εἰς τὰ τῆς ἀλλοδαπῆς.

Ἀπαρχὴ τῆς κινήσεως ταύτης γίνεται διὰ τῆς διενεργείας, μεταξύ 6ης καὶ 8ης Νοεμβρίου ἐ. ἔ., τριημέρου ἐκδρομῆς εἰς Πάτρας καὶ Αἴγιον πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς ἐκεῖ ἀνθούσης βιομηχανίας καὶ σύσφιγξιν τῶν συναδελφικῶν δεσμῶν μετὰ τῶν μελῶν τοῦ συλλόγου χημικῶν Ἀχαΐας, ὅστις θαυμαστὴν δρᾶσιν ἐπεδείξατο μέχρι τοῦδε.

Δικαιῶμα συμμετοχῆς εἰς τὴν προκειμένην ἐκδρομὴν ἔχουσιν ἅπαντες οἱ χημικοὶ καὶ οἱ στενοὶ αὐτῶν συγγενεῖς. Τὰ ἔξοδα προϋπελογίσθησαν εἰς δραχ. 400 διὰ τὸ ὁδοιπορικὰ καὶ δαπάνας στεγάσεως (μετάβασις καὶ ἐπιστροφή ἀτμοπλοικῶς εἰς τὴν Α'. θέσιν, αὐτοκινητικὰ διαδρομαί, στέγασις εἰς ξενοδοχεῖα Α' τάξεως κ.λ.).

Ἐγγραφαὶ καθ' ἐκάστην 6—8 μ.μ. εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ περιοδικοῦ μέχρι τῆς 25ης Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. Πέραν τῆς ἡμερομηνίας ταύτης δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνων ἔγγραφαί, καθ' ὅτι διὰ τὰς ἐνεργείας πρὸς ἐπιτευξιν ἐκπτώσεων καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν δωματίων εἰς τὰ ἐν Πάτρας ξενοδοχεῖα ἀπαιτεῖται ἀρκετὸν περιθώριον χρόνου.

Πρόγραμμα Ἐκδρομῆς :

Πέμπτη, 5 Νοεμβρίου. Συγκέντρωσις καὶ ἀναχώρησις ἀτμοπλοικῶς ἐκ Πειραιῶς ὥρα 7 μ. μ.

Παρασκευὴ, 6 Νοεμβρίου (ἡμέρα 1η). Ἄφιξις εἰς Πάτρας καὶ ἀποβίβασις ὥρα 5.30 π. μ. Τακτοποίησις εἰς τὰ ξενοδοχεῖα. Ἀνάπαυσις μέχρι τῆς 9ης π.μ. Συγκέντρωσις καὶ ὁμαδικὴ μετάβασις πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἐργοστασίων Ἐταιρείας ΒΕΣΟ, Χαρτοποιίας Λαδοπούλου καὶ ἐργοστασίου ζυμῶν. Περὰ τῶς τῆς διαδρομῆς μέχρι τῆς 1 μ.μ. Γεῦμα κατ' ἀρέσκειαν εἰς Ἰτέας ἢ ἐντὸς τῶν Πατρῶν. Μεσημβρινὴ ἀνάπαυσις καὶ συγκέντρωσις ἐκ νέου 3 μ. μ. Ἐπίσκεψις ἐργοστασίων Ἐταιρείας 5Ε, Ζυθοποιίας Μάμου καὶ Ὑφαντουργείου Ἀναστασοπούλου.

Σάββατον, 7 Νοεμβρίου (ἡμέρα 2α). Συγκέντρωσις ὥρα 7 π. μ. καὶ ἀναχώρησις εἰς Αἴγιον διὰ λεωφορείων αὐτοκινήτων. Ἄφιξις 9.30 π. μ. καὶ ἐπίσκεψις ἐργοστασίων χαρτοποιίας Αἰγίου καὶ Ἐλαιουργίας τῆς Ἑλλάδος. Γεῦμα εἰς Αἴγιον καὶ ἀναχώρησις 2 μ.μ.

εις Πάτρας. Το άπόγευμα περίπατος μέχρι του φρουρίου και του πευκοφύτου άλσους.

Κυριακή, 8 Νοεμβρίου (ήμέρα 3η). Συγκέντρωσις ώρα 8 π. μ., μετάβασις δια λεωφορείων αυτοκινήτων προς επίσκεψιν ύδροηλεκτρικών εγκαταστάσεων Γλαύκου και άκολουθως έργου στασίου 'Εταιρείας «'Αχαΐα». Τήν μεσημβρίαν γεύμα ομαδικόν εις θέσιν Γηροκομειό. Μεσημβρινή άνάπαυσις και τήν 5ην μ. μ. συγκέντρωσις άπάντων τών έκδρομέων εις κοινήν μετά τών μελών του Συλλόγου Χημικών 'Αχαΐας σύσκεψιν, προς συζήτησιν επί της μέχρι σήμερα πορείας της 'Ενώσεως και τών ζητημάτων άτινα άμεσώτερον άπασχολούν τους έπαρχιακούς συλλόγους τών χημικών. 'Αναχώρησις άτμοπλοϊκώς δια Πειραιά ώρα 9 μ. μ. 'Αφιξις εις Πειραιά 6 π. μ. της έπομένης.

Εις τά προκαταβαλλόμενα έξοδα τών 400 δραχμών περιλαμβάνονται τά άτμοπλοϊκά (Α'. θέσεως) και αυτοκινητικά εισιτήρια ώς και αί δύο διανυκτερεύσεις. 'Επομένως οί έκδρομείς θα έπιβαρυνθοϋν επί πλέον με τά έξοδα διατροφής. Μόνον έν ομαδικόν γεύμα θα γίνη τήν μεσημβρίαν της Κυριακής, εις Γηροκομειό, ή δαπάνη του όποιου θα κανονισθί κατ' άτομον.

Αί τελευταίαι λεπτομέρειαι θα γνωστοποιηθοϋν δια του τεύχους τών «Χημικών Χρονικών» της 1ης Νοεμβρίου και δια προσωπικής είδοποίησεως προς έκαστον τών έκδρομέων.

Η Δ.Ε. ΤΩΝ Χ.Χ.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΗΜΙΚΩΝ ΑΧΑΪΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ ΕΚΔΡΟΜΗΝ

Ο Σ. Χ. Α. πληροφορηθείς τήν άπόφασιν της Δ. Ε. του περιόδικου περί οργανώσεως παρ' αυτής έκδρομής εις Πάτρας - Αίγιον απέστειλε τό ύπ' αριθ. 131 και από 1.10.1936 έγγραφον έχον ώς άκολουθως :

Πρός
τήν Δ. Ε. του περιόδικου
«Χημικά Χρονικά»

Τό ήμέτερον Δ. Σ. γνωρίζει υμίν ότι τά μέλη του Σ. Χ. Α. μετά μεγάλης χαράς έπληροφωρήθησαν τήν άπόφασιν τών συναδέλφων τών 'Αθηνών περί έκδρομής τών εις τήν έπαρχίαν 'Αχαΐας.

Η έκλογή της πόλεώς μας ώς πρώτης δια τήν εγκαινιάσιν τών έπιστημονικών έκδρομών τιμά ήμάς ιδιαιτέρως και μάς καθιστά ευτυχείς επί τω γεγονότι της ύποδοχής άγαπητών συναδέλφων. Αί έκδρομαί αΐται, έκτός του μορφωτικού σκοπού των, δια της έκ του πλησίον μελέτης τών βιομηχανικών εγκαταστάσεων και λοιπών άφορώντων τήν βιομηχανίαν ζητημάτων, μέλλουσι να συνδέσωσι ένι στενώτερον τους συναδέλφους και προαγάγωσι τήν άλληλεγγύην αυτών επ' αγαθών τών συμφερόντων του κλάδου. Αί σχετικαί συζητήσεις αί διεξαχθησόμεναι έν κοινή συσκέψει, ώς υπό του προγράμματος της έκδρομής προβλέπεται, θα βοηθήσουν μεγάλως προς τήν κατεύθυνσιν ταύτην.

Ταύτα έχον ύπ' όψιν του τό ήμέτερον Συμβούλιον έπικροτεί έκθύμως και συγχαίρει τό περιόδικον δια τήν άναληφθεισαν πρωτοβουλίαν συνιστών τήν άμεριστον ύποστήριξιν της ιδέας τών έκδρομών παρ' όλων τών συναδέλφων. 'Επιθυμούν δε όπως ή πρώτη σας αυτή έκδρομή εις Πάτρας - Αίγιον χαρακτηρησθί ώς μία έπασφί προς τους χημικούς όλης της Πελοποννήσου, προσεκάλεσε ήδη και τά μέλη τών τοπικών Συλλόγων Πύργου και Καλαμών όπως έλθουν εις Πάτρας κατά τās ήμέρας της ένταύθα παραμονής τών 'Αθηναίων συναδέλφων.

Μετά συναδελφικών χαιρετισμών

Ο Πρόεδρος και ά. α.
Ι. Σπέης

Ο Γεν. Γραμματέυς
Β. Σωτηρόπουλος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ Ε.Ε.Χ.

Η Γεν. Συνέλευσις της Ε.Ε.Χ. της 12ης 'Ιουλίου 1936 άνέθεσε εις τό Δ.Σ. τήν συγκέντρωσιν τών στοιχειών τών εις βιομηχανίας εργαζομένων ώς χημικών τελειοφοίτων της διαλυθείσης 'Ακαδημίας Ρουσοπούλου ή και άλλων σχολών, τών μη εκκτημένων πτυχίον, ίνα επί τη βάσει αυτών μελετήση τήν περίπτωσιν έκάστου και εισηγηθί σχετικώς εις προσεχή Γεν. Συνέλευσιν. Οί ένδιαφερόμενοι δέον δι' έπίσημων πιστοποιητικών ή, έφ' όσον τουτο δέν είναι δυνατόν, δι' ύπευθύνων δηλώσεων να γνωρίσουν τά έπόμενα στοιχεΐα: όνοματεπώνυμον, είδος σπουδών, έτη φοιτήσεως και έτος άποφοιτήσεως, έξετάσεις άς ύπέστησαν και μαθήματα εις ά έξητάσθησαν, προγενεστεραν και σημερινήν εργασίαν (με τό χρονικόν διάστημα έκάστης), άποκτηθεισαν ειδικότητα, διεύθυνσιν κατοικίας.

Η προθεσμία προς ύποβολήν τοιούτων δηλώσεων λήγει τήν 1ην Δεκεμβρίου έ.έ.

ΤΟ Δ.Σ. ΤΗΣ Ε.Ε.Χ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Η 'Ενωσις 'Ελλήνων Χημικών επί τω άγγέλματι του θανάτου του μεγάλου βιομηχάνου και διαπρεπούς συναδέλφου Νικ. Κ. Κανελλοπούλου έξέδωκε συλλυπητήριον ψήφισμα δημοσιευθέν δια του ήμερησίου τύπου. 'Επίσης τό Δ.Σ. αυτής παρηκολούθησε τήν έκφοράν της σορού γενομένην έν 'Αθήναις τήν πρωίαν της 2ας Σεπτεμβρίου. Η οικογένεια του μεταστάντος δι' έπιστολής της προς τήν 'Ενωσιν ηόχαρίστησεν αυτήν δια τήν συμμετοχήν της εις τό πένθος.

Παρά της 'Ενώσεως 'Ελλ. Οινολόγων ώρίσθη ώς έκπρόσωπος αυτής εις τήν έπιτροπήν δια τήν προπαρασκευήν και μελέτην του πρώτου πανελληνίου συνεδρίου χημικών ο συνάδελφος κ. Γεώργ. Μαδιανός.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΚΛΑΔΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Ο Σύλλογος Χημικών Βιομηχανίας επί τω άγγέλματι του θανάτου του άειμνήστου Νικ. Κ. Κανελλοπούλου έξέδωκε συλλυπητήριον ψήφισμα.

Ο Σύλλογος Χημικών 'Αχαΐας δι' έγγραφου του προς τήν 'Ενωσιν εκφράζει τās θερμάς του εύχαριστίας προς τους κ.κ. Ι. Κανδήλην και Ν. Καρνήν οτινες αόθορημάς μεταβάντες εις Πάτρας και αναλαβόντες τήν εκπροσώπησιν αυτής, κατά τήν δίκην κατά της χαρτοβιομηχανίας Λαδοπούλου, μεγάλως συνέβαλον δια τών καταθέσεων αυτών εις τήν έπιτυχή έκβασιν της ύποθέσεως.

Ο αυτός σύλλογος γνωρίζει επίσης ότι θα συγκαλέση είδικήν Γεν. Συνέλευσιν τών μελών του δια να μελετήση τό πρακτικόν της 'Επιτροπής περί όρίων δικαιοδοσίας Χημικών, Φαρμακοποιών και 'Ιατρών και άποφανθί κατά πόσον ή έπελθούσα συμφωνία είναι ώφέλιμος ή όχι εις τά συμφέροντα της τάξεως τών χημικών.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

'Αθ. Μπουσβάρων (Θεσσαλία-Βόλος). Εύχαριστούμεν δια τās ύπέρ του περιόδικου ένεργείας σας.

'Απ. 'Αποστόλου (Μυτιλήνη). Τό ύποδειχθέν παρ' υμών τρέψωσον δια της από 27-7-36 έπιστολής σας, περιέργως, επέστρεψε τά άποσταλέντα αυτώ τεύχη του περιόδικου. Μερμηνήσατε, παρακαλούμεν, δια τήν εισπράξιν συνδρομών.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Κ. 'Ελευθεριάδην (Λεμεσόν - Κύπρου). Συνδρομή σας έλήφθη· εύχαριστούμεν.—Ν. Νικολακάκων (Γόθειον). Εύχαριστούμεν δια ένθαρρυντικās κρίσεις σας.—Κ. Μιχαηλίδην (Λευκώσιαν - Κύπρου). Δελτίον άπογραφής έλήφθη· εύχαριστούμεν.